GLASILO SZDL OBČINE KAMNIK

Kamniški občan

ŠT. 3 LETO XXVIII. KAMNIK, 8. FEBRUARJA 1988

LJUDSKA KNJIŽNICA KAMNIK

Ob slovenskem kulturnem prazniku

Kadar je leto naokrog, se na čast slovenskega kulturnega praznika in veličini Prešernovega dela globlje kot sicer zazremo v kulturno življenje domačega kraja ali občine.

Zahtevnost časa, v katerem živimo, dostikrat oblikuje velika pričakovanja. Tisto, kar zmoremo, pa največkrat daje skromne učinke – razlog za to je seveda finančni.

Iz občinskih podatkov je razvidno, da je skoraj pri vseh družbenih dejavnostih opazno razhajanje med dovoljenim obsegom sredstev za te dejavnosti v naši občini in potrebami v osnutkih finančnih načrtov. Neusklajenost republiške in zvezne resolucije ter nejasnosti v zvezi s sprejemanjem ukrepov in protiinflacijskega programa zavirajo načrtovanje programov družbenih dejavnosti v letu 1988. Napovedi, nakazane z zvezno resolucijo in 10% odstotnem zaostajanju sredstev v družbenih dejavnostih za dohodkom v gospodarstvu, so toliko bolj zaskrbljujoče, ker prihajamo v drugo polovico srednjeročnega obdobja, ko ne bo potrebno uresničevati samo tekočih nalog, ampak poskrbeti tudi za realizacijo zelo pomembnih ciljev na prednostnih področjih (osnovno šolstvo, kultura), ki jih prav zaradi pomanjkanja sredstev doslej nismo uresničili.

Kako se lahko v takih pogojih oblikuje kulturni utrip našega okolja?

Prav razveseljivo je dejstvo, da kadar se življenje zaostruje, se kulturni utrip povečuje, v mislih imamo zagnanost številnih ljubiteljev amaterskega kulturnega delovanja znotraj ZKO. O tem nam pričajo številne kulturne prireditve društev, posamični uspehi le-teh, ne samo v občinskem, tudi v republiškem in celo mednarodnem pomenu. Četudi intenzivnost društvenega dela ni vedno enaka, pa njihovo kulturno-umetniško delovanje v občini dosega že visoke obletnice in jubileje. V minulem letu je kulturna skupnost uspela rešiti dolgoletni prostorski problem kamniškega pihalnega orkestra, ki je dobil svoj novi dom v podstrešnih prostorih kavarne Veronika: ki so prav tako pridobitev KSK.

Ni odveč, če rečemo, da bi ta stavba sredi Kamnika morala v celoti funkcionirati kot dom kulture, kot središčni kulturni dogajalni prostor, saj pravega kulturnega doma nimamo.

Kakor smo že omenili, je kulturna skupnost uspela rešiti dolgoletni prostorski problem kamniškega pihalnega orkestra, ki je dobil svoj novi dom v podstrešnih prostorih kavarne Veronika. Prav tako je bil v preteklem letu dokončno postavljen zadnji predpogoj za predstavitev Frančiškanske knjižnice – prostori in oprema so sporazumno zagotovljeni, delo s knjigami – njihovo restavriranje – pa zahteva več časa. Manj uspešno pa poteka reševanje morebiti najtršega oreha znotraj KSK: žal se zgolj z zagnanostjo delavcev v kulturi ne bo dalo rešiti prostorskega problema Matične knjižnice v Kamniku, še vedno ostajamo zgolj na iskanju in določanju lokacije – zdaj je spet potrjena lokacija starega zdravstvenega doma ob Ljubljanski cesti.

Adaptacija te stavbe za potrebe kamniške knjižnice zahtevala naš skupni napor: veliko tovrstne prepričanosti in trdne pripravljenosti, da to res hočemo. Da hočemo knjižnico, po kateri se bomo lahko normalno gibali, da hočemo čitalnico, v kateri bodo mlajše in starejše generacije črpale svoje znanje.

Enkrat smo že bili trdno odločeni in smo to zapisali v družbeni plan občine Kamnik za zdajšnje pet-letno obdobje. Danes so finančni pretresi združenega dela še bolj očitni, toda prepričana sem, da bomo s skupnimi močmi dosegli, kar smo si zastavili.

Prav je, da vztrajamo in podpremo akcijo KSK – saj je to akcija za vse nas, za ohranitev bogate knjižne dediščine.

Ob tovrstnih pregledih dela je prav, da si v spomin prikličemo tudi najvišje obletnice kulturnih ustvarjalcev v naši občini. V letu 1988 praznuje 75-letnico življenja Viktor Mihelčič, skladatelj in dolgoletni oblikovalec zborovskega petja in tovrstnega delovanja pri nas. V imenu KSK in DPO občine iskrene čestitke.

BRIGITA ZALEZINA

● S seje izvršnega sveta

Znižane stopnje rasti razvoja

Lani so kamniške delovne organizacije dosegle enak obseg proizvodnje kot v letu 1986. Več kot v minulem letu so naredili le v Menini, Titanu, Lončarskem podjetju in Alpremu; Svilanit je dosegel enako proizvodnjo kot predlani, ostale delovne organizacije precej manj. Verjetno so prav zaostreni pogoji poslovanja na domačem trgu pospešili izvozne ambicije kamniških kolektivov. To se pozna tudi na rezultatih, saj so v letu 1987 izvozile za 29 odstotkov več kot leto poprej, od tega kar 98,6 odstotkov na konvertibilni trg. Vendar pa je ob tem treba povedati, da je bila pokritost uvoza z izvozom za štiri indeksne točke manjša kot predlani.

Še bi lahko navedli nekaj pokazateljev gospodarjenja v preteklem letu, ki jih je na zadnji seji izvršnega sveta predstavil predsednik komiteja za družbenoekonomski razvoj v naši občini Ivo Pirc (člani izvršnega sveta so med drugim obravnavali tudi rezultate gospodarjenja v decembru, ki so še za spoznanje bolj zastrašujoči), vendar so že ti podatki dovolj prepričujoči, opozarjajo pa predvsem na zmernost pri nadaljnjem načrtovanju razvoja.

Upoštevajoč navedena dejstva so pripravljalci resolucije začrtali nekoliko manj ambiciozne stopnje rasti razvoja v letošnjem letu. V predlogu resolucije, ki seveda upošteva republiške smernice in okvire, so tako zapisane naslednje predpostavke – minimalno, 0,2 odstotno povečanje zaposlovanja, 1,2 odstotno naraščanje industrijske proizvodnje, slednjo bo po mnenju nekaterih članov izvršnega sveta ob sedanjih pogojih gospodarjenja zelo težko doseči, vsekakor pa bo na to vplival predvsem izvoz, kjer so pripravljalci resolucije predlagali 7 odstotno povečanje, medtem ko naj bi se uvoz dvignil za 10 odstotkov.

Na splošno je predlagana resolucija o letošnjem izvajanju družbenega plana v naši občini zelo jedrnata, kratka in dokaj konkretna. Predvem pa je o natančnejših številkah, kot je na seji izvršnega sveta dejal njegov predsednik, trenutno nemogoče govoriti. Pri tem je bilo močno poudarjeno mnenje večine razpravljalcev, da je o prestrukturiranju gospodarstva treba začeti razmišljati malo bolj konkretno, pa tudi o prekvalifikaciji delavcev. In kot so še dejali: čeprav bodo pogoji gospodarjenja močno zaostreni, bo treba skrbeti tudi za varstvo okolja oziroma še posebej za dvig zavesti vseh, da je kljub trenutno najnujnejši borbi za preživetje treba misliti tudi na naše zdravje in zdravje naših naslednikov.

R. GRČAR

Razdelili solidarnostna sredstva krajevnim skupnostim

● ***Na seji so obravnavali tudi predlog sklepa o razdelitvi sredstev solidarnosti za sofinanciranje programov krajevnih skupnosti. Letos se je za ta namen zbralo 19 milijonov dinarjev. Na podlagi meril za delitev omenjenih sredstev, ki jih je sprejel zbor KS naše skupščine novembra lani, je komisija denar namenila naslednjim krajevnim skupnostim: Godiču 2,5 milijona dinarjev za izgradnjo vodovoda, Križu 2,523 milijona dinarjev za ureditev večnamenskega objekta, Srednji vasi 1,5 milijona dinarjev za izgradnjo vodovoda, Pšajnovici 2,65 milijona dinarjev za odvodnjavanje, Šmartnemu 2,65 milijona dinarjev za odvodnjavanje, Špitaliču 1,64 milijona dinarjev za izgradnjo vodovoda, Kamniški Bistrici 1,39 milijona dinarjev za izgradnjo vodovoda, Tunjicam 1,5 milijona dinarjev za ureditev javne razsvetljave in Tuhinju 2,65 milijona dinarjev za izgradnjo vodovoda.***

Spominska slovesnost v Rudniku

V spomin na padle borce in aktiviste NOB 6. januarja 1945 je bila 3. januarja spominska slovesnost, ki sta jo pripravili občinski odbor ZZB NOV Kamnik, KO krajevna organizacija ZB NOV Duplica šole Duplica.

Spomin na padle pred 43 leti je obudil Jožko Bokan, predsednik mladinske organizacije Volčji potok, ki je opozoril tudi na sedanje gospodarske in družbene razmere in vlogo mladih v družbi.

Delegaciji borcev NOV iz Kamnika in Domžal sta položili venec k spomeniku ob zvokih žalne koračnice godbe Solidarnosti. Učenci osnovne šole Duplica so z recitalom predstavili naš narodno osvobodilni boj in ljudsko revolucijo, pevci Solidarnosti pa so zapeli nekaj partizanskih pesmi.

Kljub dežju se je tradicionalne vsakoletne prireditve udeležilo veliko občanov iz naše in domžalske občine.

F. S.

Priprave na letošnje volitve

V tokratni številki Kamniškega občana objavljamo na 2. strani vse doslej evidentirane možne kandidate za predsednike in podpredsednike občinske skupščine in njenih zborov ter za predsednike in podpredsednike skupščin in zborov samoupravnih interesnih skupnosti v občini. Dosedanjim vodstvom skupščin namreč v prihodnjih mesecih poteče dvoletni mandat. Če te funkcije niso opravljali dalj kot dve leti, lahko mandat, na osnovi ocene njihovega dela, ponovijo. Možnih kandidatov za predsednika predsedstva SR Slovenije in vodstva skupščin v republiki še nismo mogli objaviti, zato bodo kandidacijske konference upoštevale objavo možnih kandidatov v osrednjih glasilih.

Pregled evidentiranih možnih kandidatov za najodgovornejše delegatske dolžnosti v skupščini občine Kamnik in v skupščinah SIS

Letos poteče dvoletni mandat nosilcem najodgovornejših dolžnosti v skupščini občine in v skupščinah SIS. Roki za pripravo predvolilnih aktivnosti so tudi tokrat dokaj kratki, saj bodo morale biti seje izvršilnih odborov OOZS in predsedstev KK SZDL končane že do 16. februarja 1988, temeljne kandidacijske konference v vseh okoljih pa bodo potekale od 17. februarja do 4. marca 1988. Kandidacijski postopek bomo strnili na občinski kandidacijski konferenci med 14. in 16. marcem, volitve pa opravili v občinski skupščini predvidoma 13. aprila 1988.

Možne kandidate za predsednika predsedstva SRS in vodstva republiške skupščine in skupščin SIS bo objavilo Delo 17. februarja 1988.

Demokratičnost postopkov smo doslej skušali uveljaviti kar se da široko, saj smo o teh »malih volitvah« govorili že na programsko volilnih sejah SZDL, spodbudili k evidentiranju DPO v OZD in KS, družbenih organizacijah in društvih in njihovih zvezah in SIS, usmeritve, ki jih je sprejelo predsedstvo RK SZDL pa dajejo možnost predlaganja kandidatov za najodgovornejše delegatske dolžnosti v občini in republiki tudi na kandidacijskih konferencah, predlog je sprejet, če ga podpre najmanj četrtina udeležencev. V KS in OZD se bodo sami odločili, kako bodo oblikovali temeljno kandidacijsko konferenco, torej ali bo ta sestavljena po delegatskem načelu ali pa jo bo oblikoval zbor delavcev oziroma krajanov. V vsakem primeru pa bo treba zagotoviti javnost sklica temeljnih in občinske kandidacijske konference, tako da se jih bo lahko udeležil katerikoli zainteresirani občan. Kandidatom bomo omogočili, da lahko na občinski kandidacijski konferenci predstavijo tudi svoj pogled na aktualne naloge in njihovo uresničitev na funkciji na katero so predlagani.

Pregled doslej evidentiranih možnih kandidatov objavljamo, ločeno tiste možne kandidate, za katere smo že lahko ugotovili na podlagi opravljenih razgovorov OK SZDL, da iz različnih razlogov niso pripravljeni, ne želijo ali ne morejo kandidirati. Predsedstvo OK SZDL bo do pričetka temeljnih kandidacijskih konferenc pripravilo temeljit pregled vseh kandidatov, ki bodo do 16. 2. 1988 podali svoja soglasja h kandidaturi in ga predložilo predsedstvom KK SZDL ter izvršnim odborom OOZS, kot sklicateljem temeljnih kandidacijskih konferenc.

OBČINSKA SKUPŠČINA

1. Za predsednika skupščine občine:

MAKS LAVRINC, rojen l. 1948, Pot na Poljane 4/a, Kamnik, delegat za zbor KS v KS Kamnik Center, evidentiran v DPO občine, KS Kamnik Center in KS Komenda, član skupine delegatov za zbor občine skupščine SRS, dipl. pravnik, zaposlen v Induplati Jarše;

VANDA REBOLJ, rojena l. 1947, Kettejeva 4, Kamnik, delegatka za zbor KS v KS Kamnik Center, evidentirana v DPO občine, KS Kamnik Center, KS Moste in DO Stol, dosedanja podpredsednica SO Kamnik, profesorica pedag. in predm. učiteljica matematike in fizike, ravnateljica SENŠRM Kamnik;

Ostali evidentirani, ki pa so kandidaturo že odklonili ali iz različnih razlogov ne želijo ali ne morejo kandidirati.

MILAN MARINIČ, rojen l. 1952, Palovška 8, Kamnik, delegat v DPZ, evidentiran v DPO občine, v KS Kamniška Bistrica, KS Motnik, dosedanji podpredsednik SO Kamnik, dipl. ing. elek., dipl. oec., zaposlen v Zvezni konferenci SZDL;

ZVONE LEMIČ, rojen 1931, Pot na Poljane 4/b, Kamnik, nima delegatske baze, evidentiran v SIKCS, KIK, Zarja, dipl. ing. strojništva, poslovodni organ DO Titan;

JELKA TUŠAR, rojena l. 1950, Zikova 4, Kamnik, delegatka v DPZ, evidentirana v KS Srednja vas in DO Utok, ing. kemije, zaposlena v Eta Kamnik;

TONE PENGOV, rojen 1945, Zaboršt 35, Domžale, nima delegatske baze, evidentiran v KS Nevlje in DO Titan, dipl. oec, spec., direktor republiške uprave za družbene prihodke;

IVO PIRC, rojen l. 1951, Godič 50, Kamnik, član Izvršnega sveta SO Kamnik, nima delegatske baze, evidentiran v Komunalnem podjetju, KS Godič, Domu upokojencev, dipl. oec., predsednik komiteja za DER SO Kamnik;

BORIS KRAPEŽ, rojen l. 1948, Cesta treh talcev 22/b, Kamnik, delegat Svilanita, evidentiran v KS Duplica in KS Komenda, tekstilni tehnik, dosedanji predsednik Zbora združenega dela SO Kamnik, zaposlen v DO Svilanit;

2. Za podpredsednika skupščine občine:

EDO BOHINC, rojen l. 1926, Glavarjeva 20, delegat v DPZ, evidentiran v KS Moste, vojaška akademija, član skupine delegatov za Zbor občin skupščine SRS, upokojenec;

Ostali evidentirani, ki pa so kandidaturo že odklonili ali iz različnih razlogov ne želijo ali ne morejo kandidirati.

JELKA TUŠAR, evidentirana v Domu upokojencev;

ANTON IPAVIC, evidentiran v Domu upokojencev;

STANE ZARNIK, rojen 1953, nima delegatske baze, evidentiran v OK ZSMS, predsednik skupščine KS Komenda, pravnik, zaposlen v Upravnih organih SO Kamnik;

3. **Za predsednika zbora združenega dela:**

BORIS KRAPEŽ, dosedanji predsednik tega zbora, evidentiran v DPO občine in v Komunalnem podjetju;

4. **Za podpredsednika zbora združenega dela:**

NADA IRT, rojena 1946, Matije Blejca 11, Kamnik, dosedanja podpredsednica tega zbora, evidentirana v DPO občine, ekonomist, zaposlena v DO Stol;

Za predsednika zbora KS:

TONE OGOREVC, rojen 1936, Križ 23 a, dosedanji predsednik tega zbora, evidentiran v DPO občine, komercialist, delegat iz KS Križ;

6. **Za podpredsednika zbora KS:**

JANEZ BENKOVIČ, rojen 1948, Novi trg 37, Kamnik, dosedanji podpredsednik tega zbora, evidentiran v DPO občine, dipl. ing., delegat iz KS Novi trg;

7. **Za predsednika družbenopolitičnega zbora:**

MARICA TAJČ, rojena 1938, Tunjiška 2/c, Kamnik, delegatka OSZS, evidentirana v OSZS, pravnica, zaposlena v Eta Kamnik;

BRANE HAFNER, rojen 1958, Stahovica 4/a, delegat OK ZSMS, evidentiran v OK ZSMS, poklicna šola, zaposlen v Drogeriji Ljubljana;

Ostali evidentirani, ki pa so kandidaturo že odklonili ali iz različnih razlogov ne želijo ali ne morejo kandidirati

JANEZ PERŠIN, rojen 1940, Mlaka 37/c, Komenda, delegat OSZS, evidentiran v OSZS, KS Moste in Komunalnem podjetju, strojni tehnik, zaposlen v DO Titan;

ANTON IPAVIC, rojen 1949, Zikova 3, Kamnik, delegat OK SZDL, dosedanji predsednik Skupščine občine Kamnik, evidentiran v DPO občine, dipl. pravnik, zaposlen v SPIZ Ljubljana;

8. **Za podpredsednika družbenopolitičnega zbora:**

BRANE MODRIJAN, rojen 1962, Sidol 1, Laze v Tuhinju, delegat OK ZSMS, evidentiran v DPO občine, dosedanji podpredsednik tega zbora, ključavničar, sekretar OK ZSMS Kamnik;

Kamniški občan bo 22. 2. 1988 širše predstavil možne kandidate za predsednika in podpredsednika skupščine občine Kamnik.

SAMOUPRAVNE INTERESNE SKUPNOSTI ZDRAVSTVO

1. **Za predsednika skupščine:**

ANKA HUBAD, rojena 1948, Svetčeva pot 12, Kamnik, dosedanja predsednica zbora uporabnikov, evidentirana v KO občinske zdravstvene skupnosti, višja tekstilna šola, zaposlena v DO Svilanit;

IVAN MOTNIKAR, rojen 1930, Bevkova 10, Kamnik, evidentiran v KO občinske zdravstvene skupnosti, učitelj praktičnega pouka, zaposlen v ZUIM Kamnik;

MARTA PAJEK, roj. 1952, Medvedova 23, Kamnik, evidentirana v Rudniku koalina in kalcita Črna, šola za prodajalce, zaposlena v Domu upokojencev Kamnik;

JULKA ŠUŠTAR, roj. 1943, Ljubljanska 37, Kamnik, evidentirana v KS Duplica, zdravnica, zaposlena v Zdravstvenem domu Kamnik;

Ostali evidentirani, ki pa so kandidaturo že odklonili ali iz različnih razlogov ne želijo ali ne morejo kandidirati:

FRANC PRODNIK, rojen 1957, Groharjeva 8, dip. oec., evidentiran v Domu upokojencev, zaposlen v Združenju fin. in rač. del. Ljubljana;

2. Za podpredsednika skupščine:

MARTA PAJEK, glej zgoraj, evidentirana v KO občinske zdravstvene skupnosti in v Rudniku koalina in kalcita Črna;

3. **Za predsednika zbora uporabnikov – ni predlogov**

4. za podpredsednika zbora uporabnikov:

SILVA NADIŽAR, Glavarjeva 92, Komenda, evidentirana v KO OZS Kamnik, zaposlena Alprem Kamnik;

5. **Za predsednika zbora izvajalcev:**

Dr. DRAGO AHLIN, roj 1953, Dvoržakova 2, Domžale, evidentiran v KO OZS Kamnik, zdravnik, zaposlen v Zdravstvenem domu Kamnik;

6. **Za podpredsednika zbora izvajalcev:**

MILENA KLADNIK-MARINIČ, stan. Mala pot 1, Šmarca, evidentirana v KO OZS Kamnik, zaposlena v ZD Kamnik;

Predlog ocene možne ponovitve dosedanjih kandidatov je bil oblikovan v KO občinske zdravstvene skupnosti.

IZOBRAŽEVANJE

1. **Za predsednika skupščine:**

JANKO BLAGŠIČ, roj. 1943, Matija Blejca 16, Kamnik, evidentiran v KO OIS Kamnik, OŠ Frana Albrehta, Rudnik kaolina in kalcita Kamnik, dipl. soc. zap. v Donit TOZD Trival;

Opomba: Evidentiran, vendar mimo delegatske baze

LADISLAV DOBROVOLJC, Vrhpolje 144, Kamnik, evidentiran v Komunalnem podjetju Kamnik, OŠ Kamn. bat. Stranje, KS Nevlje;

2. **Za podpredsednika skupščine:**

MILENA PRAŠNIKAR, roj. 1945, Podgorje 60/c, Kamnik, evidentirana v OŠ T. Brejca, OŠ F. Albrehta, Rudnika koalina in kalcita Črna, KO OIS, učiteljica v OŠ T. Brejca;

3. **Za predsednika zbora uporabnikov – ni predlogov**

Opomba: Evidentiran, vendar nima delegatske baze

BRANKO BOŽIČ, roj. 1927, profesor zgodovine Bakovniška 11, Kamnik, evidentiran v OŠ F. Albertha, zaposlen na Pedagoški fakulteti v Ljubljani;

4. **Za podpredsednika zbora uporabnikov:**

MARINKA OSOLIN, Ljubljanska 3/b, Kamnik, evidentirana v KO OIS, zaposlena v Utok Kamnik;

5. **Za predsednika zbora izvajalcev:**

NADJA ŽIBERT, rojena 1954, Volčji potok 10, Radomlje, evidentirana v KO OIS, višja pedagoška šola, zaposlena v OŠ Kamn. bat. Stranje;

6. **Za podpredsednika zbora izvajalcev:**

BRANKA LAP, roj. 1951, F. M. Paglavca 7, evidentirana v KO OIS, višja pedag. šola, zaposlena v OŠ 27. julij Kamnik;

Predlog ocene možne ponovitve dosedanjih kandidatov je bil oblikovan v KO občinske izobraževalne skupnosti.

OTROŠKO VARSTVO

1. **Za predsednika skupščine:**

JOŽE MIHELIČ, roj. 1952, Vrhpolje 207, Kamnik, evidentiran v KO OSOV, višji upravni delavec, zaposlen v SO Kamnik;

2. **Za podpredsednika skupščine:**

TOMAŽ OKORN, roj. 1935, Štajerska 12, Šmarca, evidentiran v KO OSOV, ekonomski tehnik, zaposlen v DO Svilanit;

3. **Za predsednika zbora uporabnikov:**

SILVA VAVPETIČ, roj. 1943, Vavpetičeva 15, Kamnik, evidentirana v KO OSOV, višja šola za soc. delavce, zap. v Sam. int. skupn. za zaposlovanje občine Kamnik;

4. **Za podpredsednika zbora uporabnikov** – ni predloga

5. **Za predsednika zbora izvajalcev:**

MILENA ČIMŽAR, Županje njive, evidentirana v KO OSOV, zaposlena v VVO A. Medved;

MARIJA SITAR, rojena 1964, Urhova 4, Komenda, evidentirana v Centru za soc. delo občine Kamnik, socialna delavka, zaposlena v Centru za soc. delo občine Kamnik;

6. **Za podpredsednika zbora izvajalcev:**

EMA HAČIN, Mlaka 39, Komenda, evidentirana v KO OSOV, zaposlena v VVO A. Medveda Kamnik;

Predlog ocene možne ponovitve dosedanjih kandidatov je bil oblikovan v KO občinske skupnosti otroškega varstva.

KULTURA

1. **Za predsednika skupščine:**

JANEZ MALEŠ, roj. 1942, Podgorje 2, Kamnik, evidentiran v Rudniku kaolina in kalcita Črna, Utok, Komunalno podjetje, Kulturna skupnost, OŠ Kam. bat. Stranje, gimnazijski maturant, zaposlen v UNZ Ljubljana;

JOŽE SEMPRIMOŽNIK, roj. 1936, Motnik 17, evidentiran v Likovnem društvu, Kulturnem centru, Kulturnem društvu Motnik, Folklorna skupina Kamniška Bistrica, KUD Ivan Cankar Šmartno, kmetijski tehnik, zaposlen v Mladinski knjigi v Ljubljani;

BRANIMIR BITENC, roj. 1952, Suhadole 13, evidentiran v Kulturnem centru, KPD Janez Čebulj Komenda, var. ing., zaposlen v Donit, TOZD Kemostik;

FRANC PESTOTNIK, roj. 1953, Stahovica, evidentiran v KS Sela, OK ZSMS, svobodni umetnik, srednja politična šola;

2, **Za podpredsednika skupščine:**

JOŽE SEMPRIMOŽNIK, glej zgoraj, evidentiran v KO občinske kulturne skupnosti;

3. **Za predsednika zbora uporabnikov:**

HAROLD PRAPER, roj. 1939, Titov trg 22, Kamnik, evidentiran v KO OKS, učitelj, zaposlen v OŠ F. Albrehta;

4. **Za podpredsednika zbora uporabnikov** – še ni predloga

5. **Za predsednika zbora izvajalcev:**

TONE LIPOVŠEK, roj. 1945, Steletova 5, evidentiran v KO OKS, strojni inženir, zaposlen v DO Titan;

HAROLD PRAPER, glej zgoraj, evidentiran v OŠ F. Albrehta;

JANEZ RAVNIKAR, roj. 1957, Glavarjeva 40, Komenda, evidentiran v Komunalnem podjetju in KUD Janez Čebulj Komenda;

Predlog ocene možne ponovitve dosedanjih kandidatov je bil oblikovan v KO občinske kulturne skupnosti.

TELESNA KULTURA

1. **Za predsednika skupščine:**

ANTON ŠUŠTAR, Sela 1/b, Kamnik, evidentiran v Rudniku kaolina in kalcita Črna, zaposlen v Zav. skupnosti Triglav;

JANEZ KIMOVEC, roj. 1942, Glavarjeva 2, Komenda, evidentiran v Komunalnem podjetju, tekstilni tehnik, zaposlen v DO Svilanit;

2. **Za podpredsednika skupščine:**

BOJAN POLLAK, rojen 1943, Trg svobode 5, Kamnik, evidentiran v Rudniku kaolina in kalcita Črna, dipl. ing. strojeg., zaposlen v DO Titan;

Predlog ocene možne ponovitve dosedanjih kandidatov še ni oblikovan.

SOCIALNO SKRBSTVO

1. **Za predsednika skupščine:**

CVETKA CVEK, roj. 1952, Ljubljanska 3/a, Kamnik, evidentirana v Domu upokojencev Kamnik, dipl. psiholog, zaposlena na Skupnosti za zaposlovanje občine Kamnik;

NATAŠA BRIŠNIK, roj. 1944, Zikova 12, Kamnik, evidentirana v Centru za soc. delo občine Kamnik, dipl. psiholog, zaposlena v Centru za soc. delo občine Kamnik;

Opomba: Evidentirana, a ne želi kandidirati.

IVANA SKAMEN, Zikova ulica, Kamnik, evidentirana v Rudniku kaolina in kalcita, višja šola za soc. del., zaposlena v DO Svilanit;

2. **Za podpredsednika skupščine:**

MOJCA REMS, roj. 1956, Groharjeva 12, Kamnik, evidentirana v KO SSS, soc. delavka v Domu upokojencev Kamnik;

3. **Za predsednika zbora uporabnikov – ni predloga**

4. **Za namestnika zbora uporabnikov:**

JOŽI ROZMAN, roj. 1956, Črna 20, evidentirana v KO SSS, ključavničar, zaposlena v DO Alprem Kamnik;

5. **Za predsednika zbora izvajalcev:**

MILENA PIRC, Markovo 2/a, Kamnik, evidentirana v KO SSS, zaposlena v Domu upokojencev Kamnik;

NATAŠA BRIŠNIK, glej zgoraj, evidentirana Dom upokojencev Kamnik;

6. **Za namestnika zbora izvajalcev ni predloga**

Predlog ocene možne ponovitve dosedanjih kandidatov je bil oblikovan v koordinacijskem odboru občinske skupnosti soc. skrbstva.

RAZISKOVALNA

1. **Za predsednika skupščine:**

ADNREJ VOZEL, roj. 1955, Zikova 2, Kamnik, evidentiran v KO ORS, dipl. ing. elektronike, zaposlen v DO Dinit TOZD Trival;

Opomba: Ne želi kandidiraati za predsednika

JOŽE HOMAR, rojen 1957, Vrhpolje 99, evidentiran v Rudniku kaolina in kalcita Črna, dipl. ing. lesarstva, zaposlen v DO Menina:

2. Za namestnika predsednika skupščine:

JOŽE HOMAR, glej zgoraj, evidentiran v KO ORS;

Predlog ocene možne ponovitve dosedanjih kandidatov je bil oblikovan v KO občinske raziskovalne skupnosti.

ZAPOSLOVANJE

1. **Za predsednika skupščine:**

ALOJZ JERMAN, roj. 1952, Groharjeva 10, Kamnik, evidentiran v Rudniku kaolina in kalcita Črna, višja upravna šola, zaposlen v DO Svilanit;

2. **Za namestnika predsednika skupščine:**

ANDREJA RADANOVIČ, roj. 1954, Kranjska 4/a, Kamnik, evidentirana v Rudniku kaolina in kalcita Črna, referent, zaposlena v Rudniku koalina in kalcita Črna;

Predlog ocene možne ponovitve dosedanjih kandidatov še ni oblikovan.

STANOVANJSKA

1. **Za predsednika skupščine:**

DUŠAN DROLJC, roj. 1958, Zikova 1, Kamnik, evidentiran v RKK Črna, inženir strojništva, zaposlen v DO Titan;

JOŽE POŽEK, roj. 1956, Kranjska 4/a, Kamnik, evidentiran v Titan Kamnik, strojni tehnik, zaposlen v DO Titan;

Predlog ocene možne ponovitve dosedanjih kandidatov še ni oblikovan.

POKOJNINSKO IN INVALIDSKO ZAVAROVANJE

1. **Za predsednika zbora delegatov:**

ANA CERKVENIK, roj. 1927, Miklavčičeva 4, Kamnik, evidentirana v RKK Črna, upokojenka;

Predlog z ocene možne ponovitve dosedanjih kandidatov še ni oblikovan.

SOCIALNO SKRBSTVO

1. **Za predsednika:**

JANEZ PERNUŠ, roj. 1949, U. Strehovca 5, Kamnik, evidentiran v Centru za soc. delo, soc. delavec, zaposlen v Centru za soc. delo;

Predlog ocene možne ponovitve dosedanjih kandidatov še ni oblikovan.

● *Odprto za mnenja o ustavnih spremembah*

Ali smo za krepitev delegatskega sistema?

Vsekakor je treba pozdraviti pobudo predsedstva OK SZDL Kamnik, da v času javne razprave o ustavnih spremembah odpre v Kamniškem občanu posebno rubriko, preko katere naj občani in delovni ljudje povedo, kaj menijo o spremembah zvezne, pa tudi republiške ustave. Na tak način naj bi se sproti seznanjali z različnimi pogledi in mnenji o tem pomembnem vprašanju urejanja naših družbenih odnosov, ob koncu razprave pa laže pripravili stvaren povzetek razprav in ugotovili, kako in koliko v naši občini podpiramo predloge sprememb in o čem imamo morda drugačna mnenja.

Ker ni mogoče hkrati obravnavati pripomb k vsem 29 osnutkom amandmajev k zvezni ustavi, bi danes poskušal posredovati nekaj svojih pogledov k XXII. amandmaju, ki govori o **oblikovanju delegacij in volitvah delegatov.**

Menim, da je treba podpreti predlog sprememb, ki omogoča, da lahko TOZD v sestavi iste delovne organizacije na območju iste občine oblikujejo **skupno delegacijo,** ne pa da mora, kot doslej, vsaka TOZD obvezno imeti svojo delegacijo.

Enako velja za predlagano spremembo, ki daje možnost, da delovni ljudje v TOZD lahko s statutom določijo, da se opravljanje funkcije delegacije zaupa delavskemu svetu, občani v krajevni skupnosti pa svetu krajevne skupnosti. Menim, da bi bilo treba amandma bolj jasno oblikovati tako, da bi bila jasno opredeljena možnost, da funkcijo skupne delegacije lahko prevzame tudi **delavski svet delovne organizacije.** To iz sedanjega besedila in obrazložitve ni mogoče razbrati.

Čeprav je v amandmaju rečeno, da bodo pogoji, pod katerimi lahko delavski svet opravlja funkcijo delegacije, določeni z republiškimi ustavami in zakoni, bi bilo treba v zvezni ustavi dopustiti možnost, da tudi delavski svet delovne organizacije prevzame funkcijo delegacije.

2. točka tega amandmaja govori o obveznem oblikovanju **konference delegacij;** te oblikujejo delovni ljudje v temeljnih samoupravnih organizacijah, ki imajo **skupno delegatsko mesto** v ustreznem zboru skupščine družbenopolitične skupnosti. Menim, da bi morali besedilo te točke oblikovati tako, da bi bilo lahko razumeti, da v vseh zborih skupščin DPS ne bomo imeli stalnih, pač pa tudi zamenljive delegate. Sedaj amandma govori o skupnih delegatih, ne pa o skupnem delegatskem mestu.

K 4. točki amandmaja, ki govori o volitvah delegatov za zbor združenega dela občinske skupščine, je treba pripomniti, da bi bilo bolje, če bi ostalo sedanje splošno določilo o oblikovanju delegacij, ne pa da z zvezno ustavo določamo, da iz že izvoljene delegacije delovni ljudje še enkrat volijo stalnega delegata za zbor združenega dela občinske skupščine. S tem v bistvu zmanjšujemo vlogo delegacije in se postavlja vprašanje, komu bo ta delegat odgovarjal: volilcem ali delegaciji. Res je, da amandma dopušča še drugo možnost: delegiranje delegatov iz vrst članov delegacije za vsako sejo posebej, kot doslej.

Še bolj po mojem mnenju odstopa od bistva delegatskega sistema določilo tega amandmaja; to predvideva **stalne delegate za zbor združenega dela republiške skupščine,** ki bi jih izvolili delovni ljudje v TOZD z neposrednim in tajnim glasovanjem. Ali se s tem ne vračamo ponovno nazaj k bivšim poslancem, ki smo jih tako kritizirali?

V kritični analizi delovanja političnega sistema socialističnega samoupravljanja smo zapisali, da je **delegacija ključni član delegatskega sistema** in da je treba postopoma **razvijati institucijo zamenljivega delegata** kot dolgoročnejšo usmeritev nadaljnega razvoja delegatskega sistema (glej KA str. 119).

Da gre za določene težnje po odmiku od delegatskega sistema, kaže tudi besedilo alternative k temu amandmaju. Predvideva se izvolitev **stalnih delegatov** (ne delegacij!) **za zbor občin** republiške skupščine. V javni razpravi o kritični analizi političnega sistema smo se zavzemali, da bi tudi v **družbenopolitični zbor** občine uvedli zamenljive delegate. Sedaj pa ponovno z amandmajem določamo izvolitev stalnih delegatov za te zbore.

Odveč je opozarjati na težave, s katerimi se srečujejo občinski družbenopolitični zbori glede udeležbe delegatov, zlasti delegacije ZZB NOV in ZSMS; v prvih so v glavnem starejši občani, drugi pa odhajajo v JLA in podobno. Marsikje je pri 25-članskem družbenopolitičnem zboru že prvo leto padlo število za pet oz. za eno petino. Tu pa že nastopi obveznost za izvedbo nadomestnih volitev, kar pomeni, da je treba z neposrednimi, tajnimi volitvami izvoliti nadomestne delegate.

Skratka, če povzamem besedilo 22. amandmaja, kaže na določene težnje po ponovnem uveljavljanju predstavniškega sistema preko stalnih delegatov v posameznih zborih. Ali s tem počasi ne odstopamo od enega temeljnih načel naše družbene ureditve – delegatskega sistema?

Še pripomba k XXXIII (33) amandmaju, ki v 4. točki predvideva sklicevanje konference samoupravljalcev, ki naj bi jo pred odločanjem v skupščini SFRJ o vprašanjih enotnega jugoslovanskega trga, usmerjanja gospodarskega razvoja itd. sklical svet zveze sindikatov Jugoslavije. Menim, da bi bilo to samo podvajanje vloge zveznega zbora, katerega delegati naj bi bili več kot polovično iz materialne proizvodnje in izvoljeni z neposrednim, splošnim in tajnim glasovanjem.

Kamnik, 1. 2. 1988

F. SVETELJ

Občinski svet ZSS Kamnik in Občinska raziskovalna skupnost Kamnik objavljata

Razpis

O PODELITVI NAGRAD IN PRIZNANJ ZA INOVACIJE V OBČINI KAMNIK ZA LETO 1987

1.

Za nagrade in priznanja lahko kandidirajo delavci v združenem delu občine Kamnik, ki so v letu 1987 uresničili svoje dosežke na področju inovatorstva (izumi, modeli in vzorci, tehnične in druge izboljšave).

2.

Kandidate za nagrade in priznanja lahko predlagajo:
- komisija za inovacije ali drugi odbori za inventivno dejavnost pri TOZD oz. DO,
- delavski svet TOZD ali DO,
- družbeno-politične organizacije,
- društva DIATI,
- strokovna društva in
- posamezniki.

Za nagrade se lahko prijavijo tudi inovatorji sami.

3.

Prijava v pismeni obliki mora vsebovati:
- osebne in splošne podatke prijavitelja,
- opis ali risbo prijavljene inovacije,
- podatke za vrednotenje inovacije: prihranek, uporabnost, izvirnost, vpliv na delovne pogoje,
- pogoji nastanka, pomembnost za stabilizacijo,
- dokazilo, da je inovacijo obravnavala in priznala pristojna komisija, odbor ali drugi pristojni organ.

4.

Na predlog razpisne komisije in na osnovi pravilnika o podeljevanju nagrad in priznanj bosta Občinska raziskovalna skupnost Kamnik in Občinski svet ZSS Kamnik podelila denarne nagrade s plaketami in nagrade s priznanji najboljšim inovatorjem v letu 1987.

Prijave zbira Občinska raziskovalna skupnost Kamnik, Titov trg 9/1, Kamnik, do 15. marca 1988.

6.

Nagrajenci bodo objavljeni v Kamniškem občanu. Nagrade in priznanja bodo podeljene ob praznovanju 1. maja v Kamniški Bistrici.

7.

Vse dodatne informacije v zvezi z razpisom lahko dobijo kandidati na sedežu Občinske raziskovalne skupnosti Kamnik, tel. št. 831-306, ali na Občinskem svetu ZSS Kamnik, Titov trg 1, tel. št. 831-316.

Predsednik skupščine
Občinske raziskovalne skupnosti:
Jože HOMAR, dipl. ing., l. r.

Predsednik OS ZSS
Kamnik:
Tone ISTENIČ, l. r.

Sodobno preurejen salon

Salon pohištva – Kočna Kamnik želi vse bolj prisluhniti željam številnih kupcev. Na zalogi imajo celotno opremo stanovanj; dnevne sobe, spalnice, opremo za kuhinje, kopalnice, predsobe in vse, kar je potrebno za notranjo opremo stanovanj. Kot novost so v svoj program prodaje vključili še stenske furnirane obloge in vrsto drugih zanimivosti. Proti koncu lanskega leta so bistveno preuredili prodajne prostore in jih porazdelili po namembnosti pohištva. Kupci imajo tako znatno boljšo predstavitev opreme, in seveda je zato odločitev o nakupih bolj pretehtana.

Prodaja stanovanjske opreme je vse bolj podvržena kritičnim očem kupcev; cene neprestano naraščajo, zato je oblikovanost in praktičnost te opreme za večino zelo pomembna. Tak razstavni prostor, kot je bil dosežen s preureditvijo, v mnogočem kupcem olajšuje odločitev in izbiro. Poslovodja salona **Borut Djuraševič** nam je povedal, da je tako ureditev pozdravila večina obiskovalcev. Kupci lahko izbirajo med izdelki Marlesa iz Maribora, Slovenijalesa iz Brežic in Idrije, Mebla iz Nove Gorice, pa še nekaj drugih podjetij iz Slovenije, ter med izdelki Vrbasa iz Banja Luke, Šipada iz Sarajeva, Inex – Tisa iz Sente in drugimi.

Stanovanjska oprema

Promet kljub težkim gospodarskim razmeram ni upadel. V letu 1987 je bila vrednostno prodaja v primerjavi z letom poprej kar 300% večja, večji pa je tudi fizični obseg prodaje. Sogovornik poudarja, da **Salon pohištva** daje kupcem dokaj ugodne prodajne pogoje. Trenutno je nakup za gotovino 20% cenejši. Kreditni pogoji so dobri in privlačni, pa gre zato tudi temu pripisati del zaslug, da prodaja narašča.

Kupci stanovanjske opreme prejmejo naročeno blago v razmeroma kratkem času. Izdelki v salonu pohištva so v glavnem razstavni eksponati, a proizvajalci se potrudijo, da je čakalna doba čim krajša.

V zadnjem času kot novost nudijo kupcem harmoniko-vrata po meri ali pa tipske serije. Povpraševanje je kar precejšnje.

Poslovodja salona nam je še povedal, da opravijo montažo pohištva brezplačno, razen za kuhinje, in da organizirajo dostavo na dom po zelo zmernih cenah. Po njegovem mnenju so kupci z uslugami Salona zadovoljni, pričakujejo pa, da bo obseg prodaje tudi na račun preureditve salona še naraščal, delavci salona pa se bodo potrudili, da bodo kupci z njihovim delom zadovoljni.

STANE SIMŠIČ

● *Iz delovnih organizacij*

Visokokakovostni izdelki iz Svita

V Svitu bodo poslovno leto zaključili pozitivno, čeprav so zvezni ukrepi tudi pri njih naredili svoje. Znatno so se jim namreč zvišali stroški energije (glavna vira energije sta zemeljski plin in elektrika), povišale pa so se tudi cene surovin, predvsem barvnih kovin. Ker pa cen izdelkov niso mogli povišati, so imeli zadnja dva meseca izgube, ki pa zaradi dobrega poslovanja v preteklih desetih mesecih ne bodo povzročile negativne bilance.

V Svitu so zmanjšali fizični obseg proizvodnje, kar je posledica delne spremembe proizvodnega programa in zmanjšanja tujih naročil. Vendar pa nam je direktor tozda Franci Zor zagotovil, da so že v januarju zaznali znatno povečanje naročil (nekaj je že sklenjenih pogodb), predvidevajo pa tudi dvig prodaje v tujino.

Že sedaj 20 odstotkov celotnega prihodka dosegajo na tujem trgu, v letošnjem letu pa nameravajo prodajo na konvertibilni trg dvigniti za 30 odstotkov. V Elektroelementovem tozdu Svit izvažajo predvsem varovalne elemente in grla.

Kot novost so v Svitu uvedli izdelavo visokozahtevnih industrijskih izdelkov iz steatita. Njihova izdelava je po besedah direktorja izredno zahtevna, tolerance so namreč visoke, zato ima izdelek temu primerno ceno. Izdelava steatitnih izdelkov (izdelujejo jih za Eto iz Cerkna) je po njegovem zagotovilu dolgoročna usmeritev Svita. Prav zato so se v zadnjem obdobju temu primerno opremili. Zgradili so novo potisno peč in namestili tri nove stroje, ki so jih uvozili s pomočjo mednarodnega posojila. Poleg propan-butana so poskrbeli še za dodatni vir energije – pred kratkim so namreč do tovarne napeljali tudi zemeljski plin. Poleg omenjenih naložb so zaradi povečanja proizvodnih površin zgradili novo skladišče gotovih in polizdelkov. Proizvodnjo laboratorijske keramike, ki jo kot eden redkih izdelovalcev delajo že nekaj let, bodo letos še razširili.

Vsa omenjena Svitova proizvodnja je izredno zahtevna in prav zato je njihova dolgoročna naloga zagotovitev visokostrokovnih kadrov. Tudi za marketing dobro skrbijo, saj so prav v zadnjem času poskrbeli za pestrejšo ponudbo v ljubljanskem Filipovem dvorcu. V sodelovanju z Domom so namreč pripravili demonstracijo oblikovanja in ročnega slikanja na znamenito kamniško majolko, ki jo izdelujejo Svitove oblikovalke – slikarke. Podoben prikaz izdelave majolike so pripravili že na lanskem obrtnem sejmu v Münchnu, kjer so gostovali skupaj z Obrtnim združenjem Slovenije. V sodelovanju z zunanjimi oblikovalci Svitove delavke razvijajo tudi nove izdelke iz dekorativne keramike.

ROMANA GRČAR

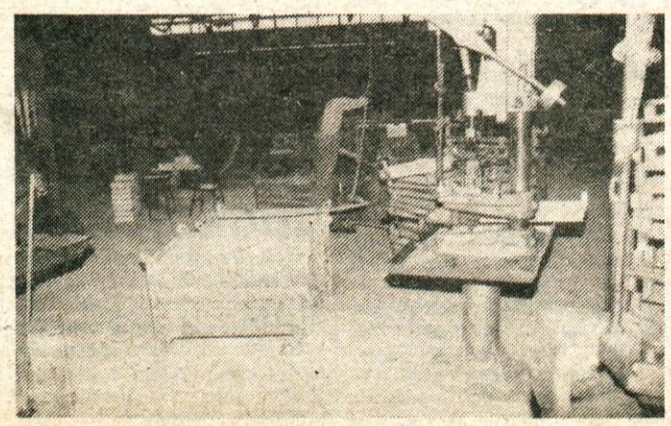

V Planinki zmanjšati režijo

Na zadnji seji izvršnega sveta so med drugim obravnavali tudi informacijo o stanju v Planinki. Vršilec dolžnosti direktorja Viktor Šimon, po poklicu gostinec, je člane izvršnega sveta opozoril na enega večjih problemov v njihovi delovni organizaciji (če seveda ne omenjamo velikih izgub, ki se bodo v pravi luči pokazale šele ob zaključnem računu, povečale pa so se predvsem zaradi večjih vlaganj v hotel, ki ga sedaj obnavljajo), to pa je preveliko število režijskih delavcev.

Teh je namreč kar sedem, medtem ko jih v neposredni proizvodnji oziroma v gostinstvu dela osem.

Omenjena kadrovska politika je posledica načrtovanja v lanskem letu, ko so predvidevali, da bodo konec leta 1987 lahko poslovali že v vseh obratih (Malograjski, kavarna, . . . Člani izvršnega sveta so zato priporočili odboru sanatorjev (ki sicer formalno še ni ustanovljen), da skušajo pomagati s strokovnimi nasveti in prerazporeditvijo njihovih kadrov.

Odvečne režijske delavce naj bi zaposlili v ostalih kamniških delovnih organizacijah, razmislili pa bi lahko tudi o možni »selitvi« računovodstva v eno od firm, kar bi bilo vsekakor bolj racionalno, kot pa da peščica ljudi vzdržuje svojo lastno, drago režijo.

Poleg tega pa bodoči sanatorji že sedaj ugotavljajo, da zbranih sredstev ne bi bilo niti za pokrivanje izgub, kaj šele za sanacijo obstoječih objektov, saj bi bilo (neuradno!) za sanacijo potrebnih več kot milijardo dinarjev.

Člani izvršnega sveta so na seji dali tudi podporo racionalnemu poslovanju sedanjega vodstva v Planinki.

R. G.

SREBRNI ZNAK ZVEZE SINDIKATOV SLOVENIJE

Tudi letos bodo podeljeni SREBRNI ZNAKI ZS SLOVENIJE delavcem, ki so z dolgoletnim aktivnim delom prispevali k razvoju in organiziranosti zveze sindikatov. ZATO NAJ OSNOVNE ORGANIZACIJE ZSS DO 15. MARCA POSREDUJEJO OBČINSKEMU SVETU ZSS KAMNIK PREDLOGE ZA DELAVCE, KI NAJ BI PREJELI TO DRUŽBENO PRIZNANJE.

K posameznemu predlogu mora biti priložena dovolj tehtna obrazložitev za podelitev srebrnega znaka ZS Slovenije v skladu s pravilnikom o podeljevanju srebrnih znakov ZS Slovenije, ki so ga osnovne organizacije ZSS že prejele.

Odbor za organizacijsko kadrovske zadeve pri OS ZSS Kamnik bo upošteval le predloge, ki bodo posredovani do roka, omenjenega v prvem odstavku.

Srebrni znaki ZSS bodo tudi letos podeljeni ob 1. maju na tradicionalnem srečanju delavcev v Kamniški Bistrici.

OBČINSKI SVET

Razprodaje, razprodaje...

Od 15. januarja dalje kupci lahko izbirajo tekstilne in obutvene izdelke po znatno nižjih cenah. Začele so se razprodaje zimskih izdelkov, čeprav prave zime še ni bilo. Zanimalo nas je, kako teče letošnja razprodaja, ali so kupci zadovoljni s ponudbo in zanimalo nas je tudi, zakaj se ljudje odločajo za večje nakupe v sezonskih razprodajah. Obiskali smo nekaj trgovin v Kamniku, in sicer: Ona-On, Oblačila Kočna, Pletenine Kočna, Planika Kranj in Borovo. Zvedeli smo, da je bilo povpraševanje kar veliko, da kupci posegajo po izdelkih v sezonski razprodaji zaradi zmanjšane kupne moči, pa tudi zato, ker tako le nekaj mesecev kasneje kupijo modne izdelke, seveda po bolj znosnih cenah. Dopoldanski čas izkoristijo za nakupe bolj redki, popoldne pa je kar precej gneče, tako so nam zatrjevale prodajalke. Ob našem obisku smo izbrali nekaj naključnih obiskovalcev trgovin, povprašali smo jih to in ono in dobili sledeče odgovore:

Vera Romšak, prodajalka Ona-On (pri avtobusni postaji): Zanimanje za razprodajo je veliko. V naši trgovini je bil obisk v prvih dneh razprodaje zelo velik, pa tudi izbira je bila zelo dobra. Deloma se kupci odločajo za nakupe tudi zaradi kar dobrih kreditnih ugodnosti. Redna prodaja v naši trgovini zadnje čase sicer upada zaradi gradnje avtobusne postaje.

Tatjana Jesenko, Kamnik: Redno kupujem na razprodajah. Dobim vse kar rabim, izbira je dobra, pa tudi cene so ugodne, zlasti pri pleteninah. Ponudba izdelkov je široka in je iz rednega proizvodnega programa. V prodaji je nekaj tudi starejših izdelkov. Odnos prodajalk je korekten. Še se bom vračala v take trgovine (Oblačila Kočna).

Jože Koritnik, ključavničar, Kamnik: Na razprodajah sem zadovoljen s kakovostjo in ceno ponujenega blaga. V celoti mi odgovarja ponudba izdelkov (kupoval je čevlje v Planiki). Menim, da ljudje vse več kupujejo na razprodajah, saj so sicer življenjski stroški vsak dan višji v družinskem proračunu. V prodaji je relativno malo slabših izdelkov, blago je v glavnem dobro.

Halil Avdič, dispečer, Kamnik: Redno čakam na razprodaje. Vsa družina se na ta način obleče in obuje za bistveno manj denarja (kupoval je pletenine, skupaj s svojo družino, v prodajalni Pletenine Kočna). Z razprodajo nimam slabih izkušenj. Izdelki so modni in kakovostni, pa še kreditni pogoji so dobri.

Francka Poglajen, kuharica, Komenda: Na razprodaji dobim skoraj vse kar rabim. Opažam, da je večja izbira za mlajše, za starejše je bolj skromna. Predno se odločim za nakup, pogledam v več trgovin.

Prednost pri razprodajah imajo meščani, ker so jim trgovine bolj pri roki. V trgovini Borovo je izbira solidna. Cene na razprodajah so ugodne, toda za precej žepov še vedno previsoke.

Alojz Spruk, upokojenec, Kamnik: Kupujem kadar so cene nižje, to pa je ob razprodajah. Ob teh prilikah se odločam za nakup tekstila in čevljev. Izbira ustreza mojim zahtevam, zadovoljen sem tudi s prijazno postrežbo prodajalk, ki rade pokažejo vse izdelke. Na kakovost blaga nimam pripomb, ker menim, da prihaja kot dobro iz proizvodnje, tudi modno ni preveč zastarelo.

STANE SIMŠIČ

VERA ROMŠAK

TATJANA JESENKO

JOŽE KORITNIK

HALIL AVDIĆ

ALOJZ SPRUK

Tržne zakonitosti vodijo iz krize

V petek, 29. januarja, je izvršni odbor Društva računovodskih in finančnih delavcev Domžale–Kamnik pripravil slovesnost ob 30-letnici zveze. Slovesnost je bila v Mengšu, združena s pregledom dosedanjega dela in podelitvijo posebnih spominskih priznanj, ki so jih prejeli najbolj zaslužni delavci za svoj prispevek na tem področju v času od nastanka zveze do danes.

Predsednik društva računovodskih in finančnih delavcev Domžale–Kamnik, **Jože Čampelj**, je v uvodnem delu govoril o pomenu in vlogi društva in o doseženih uspehih. V Sloveniji je 33 društev, ki v svojih vrstah povezujejo 24.000 članov in članic, v društvo Domžale–Kamnik pa je povezano 1039 članov.

Dejavnost društva je obsežna in vsestranska. Naloge članov društva so izredno pomembne, ne le pri zbiranju in analiziranju gospodarskih rezultatov, ampak tudi v dajanju pobud in usmeritev, zlasti v tem kriznem obdobju. Vsem je postalo jasno, da je uspešno in sodobno gospodarjenje možno le na podlagi dobrih tehnološko-tržnih odločitev in na osnovi pravilnih ekonomskih informacij. Tako gledanje postopoma pronica v zavest družbenih dejavnikov, zato to pomeni za računovodsko finančne delavce nov izziv in možnost vplivati na oblikovanje novih odnosov in s tem na hitrejši izhod iz sedanjih neurejenih razmer.

V času delovanja društva so mnogi najbolj prizadevni delavci vlagali maksimalne napore, zato so na tej slovesnosti prejeli posebno spominsko plaketo zveze rač. fin. delavcev Slovenije, v zahvalo za njihovo delo. Plaketa pa jim bo tudi spodbuda za nadaljnje še bolj odločno poseganje v gospodarske tokove delovnih organizacij.

Le z vztrajnim in načrtnim delom vseh gospodarskih dejavnikov bo mogoče računati na uspešnost dela ob hkratnem zmanjšanju sedanjih težav. Dosedanje izkušnje kažejo, da ni mogoče v nedogled posploševati nekaterih napačnih odločitev, ampak je treba spremeniti prakso in postaviti stvari na pravo mesto. Brez zagotovitve delovanja tržnih zakonitosti ni pričakovati gospodarskih rešitev. Tak pristop postaja nujnost, zato je z improvizacijami, ki prinašajo gospodarstvu brezizhodnost, dokončno treba prenehati in se lotevati sprejemanja načelnih odločitev le na temelju tehtnih in argumentiranih podatkov.

STANE SIMSIČ

Prejemniki spominskih plaket

Kratkotrajni sprejemi duševno prizadetih otrok

Center za usposabljanje in varstvo Dolfke Boštjančič, Draga pri Igu obvešča, da je zavod, prav tako pa tudi dom na Škofljici, ki je enota tega zavoda za obravnavo odraslih težje in težko duševno prizadetih in zmerno duševno prizadetih, ki niso sposobni za delo v delavnicah pod posebnimi pogoji, sposoben pričeti s kratkotrajnimi, začasnimi in občasnimi sprejemi v njihovem zavodu. S tem programom je zavod pričel že leta 1986 in ga namerava vsekakor nadaljevati, ker smatrajo to obliko obravnave za izjemno pomembno.

Kratkotrajni sprejemi so namenjeni tistim staršem duševno prizadetih otrok in mladostnikov, ki (še) ne želijo oz. potrebujejo oddaje v zavod za stalno, potrebujejo pa občasno kratkotrajno pomoč za dan ali dva do praviloma največ enega meseca. Krtkotrajni sprejem se organizira v naslednjih možnih primerih:

– v primeru nuje (če n. pr. eden od staršev zboli in potrebuje daljše zdravljenje),

– za krajši oddih staršev , n. pr. od petka popoldan do nedelje zvečer, ali obratno po pet dni od ponedeljka zjutraj do petka popoldne,

– za dajši oddih, na primer dopust staršev.

Zaradi lažjega planiranja kratkotrajnih sprejemov in usklajevanja z drugimi nalogami, naj starši, v kolikor so zainteresirani, čim prej vložijo svoj predlog na Centru za socialno delo Kamnik. Najugodnejši čas za sprejeme je med 18. julijem in 28. avgustom, zavod pa bo na razpolago tudi izven tega časa.

Prepričani smo, da so potrebe po taki kratkotrajni obravnavi otrok v zavodih zelo velike, celo večje kot po vključevanju v zavod za stalno, samo prisluhniti moramo staršem.

CENTER ZA SOCIALNO DELO

Odmevi, polemike, kritična mnenja...

Bele zvezdice, zakaj ste tako drage?

Ne bom zapisala, da nas je kamniški občan naplahtal s cenami, objavljenimi v ceniku zdravstvenih storitev; številke so čisto prave, le pri cenah zobozdravstvenih storitev manjka nujno pojasnilo, da veljajo cene le za standardne zobozdravstvene storitve. Tako bi prihranil nejevoljo, nezaupanje in jezo vsem, ki smo se v novem letu zatekali po pomoč v zobno ambulanto. Kajti usluge, s katerimi so nam zobnega razgrajača pregnali, so bile nekajkrat večje od zapisanih.

Zakaj so torej zobne zvezdice in mostički tako dragi?

Da ne bomo zmotno razmišljali, naj kar takoj povem, da se asistentka ni zmotila pri obračunu dela, kajti tega je izračunala v skladu z dodatkom k Samoupravnemu sporazumu o uresničevanju zdravstvenih pravic. Ta pa točno določa, kaj je standardna usluga in kaj nadstandardna – to pa si mora vsak koristnik poravnati v celoti sam. Srebrne »zvezdice« so standardne, vse bele in v zadnjem obdobju izdelane »lučke« (narejene s sodobnim aparatom, imenovanim heliomat) pa so nadstandardne in strošek zanje krijemo kajpak sami. Da bi bila kalkulacija stroška popolna, moramo še vedeti, da na enem zobu največkrat ni samo ena zalivka, ampak več, saj je za vsako steno zoba (teh pa je kar pet) potrebna nova zalivka. Torej, če smo predolgo čakali in imamo v zobu ne le luknjico, ampak že kar jamo, ki načenja več sten zoba, je seveda potrebno več zalivk. Preprost primer: najmanjša zalivka s heliomatom stane 1.650 din + participacija 800 din = 2.450 din (in ne 800 din, kot je zapisano v ceniku oziroma je to cena le za standardno zalivko).

Želim si, da nas rešitev uganke ne bo privedla do pretiranega varčevanja pri krpanju lukenj v naših zobeh, saj nam kvalitetne (žal pa po jugoslovansko nadstandardne) heliosit plombice lahko ohranijo zob še mnogo, mnogo let. Če pa si »luksusa« le ne bomo mogli privoščiti, se moramo o tem izjasniti še preden sedemo na terpavtski stol.

Toliko o plombah, po domače »zvezdicah« po otroško in strokovno-zalivkah!

Če bomo v gornjih primerih bolj velikodušni in si privoščili »luksus«, pa se bojim, da bomo klonili pred ostrimi kriteriji pravic za pridobitev mostička. Na »socialno« si ga bomo po ceni, objavljeni v Kamniškem občanu privoščili le, če nam bosta spredaj manjkala najmanj dva zoba (od trojke levo do trojke desno), zadaj pa trije. Torej, če bomo škrbasti spredaj samo za en zob, zadaj pa za dva, si bomo luknje zakrpali – na svoj račun. To si velja zapomniti in koristno uporabljati v praksi. Če nas bo kdo mahnil po zobeh »samo« toliko, da nam bo izbil le en zob, mu bomo pogumno, silaku, stopili v bran in si prislužili najmanj še en udarec. Če bo udarec uspešen, bo šel »po gobe« še drugi zob. »Boleč« uspeh bo kronan s »socialnim« mostičkom!

Če verjamete ali ne, na lastne oči sem v naši ambulanti videla mostiček, pred katerim je pacient zaradi visoke cene pobegnil. Zveni šaljivo, ampak zgodba je prav žalostna. Zelo resna in zelo boleča, če pomislimo, da to ne bo osamljen primer. Le kam nas bodo razmišljanja predlagateljev in potrjevalcev takšnih kriterijev o neupravičenem »luksusu« pripeljala?

Toliko torej ob rob višjim zobozdravstvenim storitvam v letu 1988; za številkami, objavljenimi v Kamniškem občanu, se skriva žalosten odnos do zdravja delavcev in občanov. Upam, da bo kdo od odgovornih predlagateljev vsaj malo zardel pred nasmehi, vsemi srebrnimi in luknjastimi! Seveda pa si tega niso izmislili Kamničani, kajti tako so zapisali in sprejeli delegati republiške zdravstvene skupnosti.

IVANA SKAMEN

Dragi dedek Mraz

Letos si me zopet obiskal na Titovem trgu. Moram ti priznati, da sem bila malce razočarana, kajti za nas otroke si pripravil tako malo stvari. Vendar te razumem. Na svoji poti čez visoke gore in globoke doline se nisi mogel obremeniti s kupom daril. Hudo pa mi je bilo tudi zato, da smo bili skupaj tako malo časa. Ali veš, da je bil pri mamici in očku v službi še nek drug dedek Mraz, ki nam je prinesel precej več daril? Tega ne razumem dobro. Pogovarjala sem se tudi z drugimi otroki. In veš kaj sem izvedela? Da je poleg tebe in tistega pri mamici in očku v službi še cel kup drugih dedkov Mrazov. Jaz pa sem mislila, da si ti edini, zato sem tudi nestrpno čakala ponedeljka popoldne, ko sem te lahko videla od blizu v sprevodu od Titovega trga do kina. No, sedaj vidim, da je dedkov Mrazov veliko, in ti nisi več tako pomemben, kot si se mi zdel.

Kljub vsemu mislim, da sva se videla premalo časa. Rada vidim, da ob slovesu starega leta zvončkljajo kraguljčki in da je vzdušje bolj veselo. Morda nisi imel dovolj denarja, da bi kupil kraguljčke? Morda je tudi pri dedkih Mrazih tako kot pri navadnih ljudeh? Eni so bogati, drugi so revni. Veš, sošolka je rekla, da ima flomastre iz Nemčije, jaz pa sem rekla, da mi jih je mami kupila v knjigarni, pa se je kar namrdnila. Bilo mi je hudo. Verjetno je bilo tebi enako hudo, ker nam nisi mogel dati več. Ali se tudi bogati dedki Mrazi zmrdujejo nad teboj? Ali te morda sploh ne pogledajo in sploh ne poslušajo, kakor tista sošolka mene ne? Zelo hudo je, če si reven. Hudo zate in za tiste, ki te imamo radi. Vendar pa si tega ne ženi preveč k srcu. Jaz te imam še vedno zelo rada in upam, da boš naslednje leto spet prišel med nas. Zapela ti bom pesmico, najlepšo izmed vseh, kar jih znam. In rada te bom imela kljub temu, da mi bodo tisti drugi dedki Mrazi verjetno spet prinesli precej večja darila kot ti. IVICA

Pust, pust

Bliža se pust. Pred nami je mrzlično tekanje od trgovine do trgovine in brskanje po glavi, v kaj in kako bi za čim manj denarja našemili našega otroka. Otrok je siten, po glavi pa mu rojijo same nemogoče misli in ideje, mi pa siti vsega skupaj, se na koncu odločimo za najbolj preprosto možnost. Oblečemo ga v kavboja ali Indijanca ali pa kar tako v nekaj, kar pravzaprav ne predstavlja ničesar, na koncu pa je vendarle videti kot maškara.

Za ta enkratni praznik za otroke lahko vzamemo več časa in več razmišljanja. Skoraj vsak drugi otrok je kavboj ali Indijanec, pa tudi princesk in cigank ne manjka. Na koncu pa dobimo pustno povorko, ki je že dolgočasna na pogled. Tudi ob plastičnih maskah človek ne občuti nobenega veselja več, poleg tega pa se tudi otrok neprijetno počuti. Vroče mu je, maska mu leze sem in tja, mora si jo popravljati. Edina prijetna stran tega je, da ga zagotovo nihče ne spozna. Tisti pa, ki si lahko malo več privoščijo, kupijo za otroka celoten kostum, ga oblečejo, in tu se izvirnost konča.

Če pa si mami in oči vzameta čas za malega entuziasta, vse precej drugače izpade. Smisel pusta je drugačnost. Če je kavbojev cel bataljon, ta namen ni dosežen. Pravi užitek je med teksaško povorko zagledati ljubko pikapolonico ali strašnega zobozdravnika z očkovimi starimi kombinirkami in okrvavljenim predpasnikom. Dostikrat nam tudi ne pride na misel, da iz rjuhe nastane simpatičen duhec. Zadovoljni so vsi: mali nadobudnež je vesel, kajti njegova maska je nekaj posebnega in zbuja pozornost, starši pa že zaradi tega, ker so otroku pripravili toliko veselja. Zato mislim, da si je vredno vzeti čas in si izmisliti izvirno masko, ki bo prilagojena otrokovi želi, da zbuja pozornost, pa tudi njegovemu počutju – da mu ni vroče, da ga ne zebe, da lahko skače, pleše, poje in vriska.

Zelo zanimive so tudi skupinice, ki so skladno oblečene. V pravljicah in risankah človek lahko najde mnogo idej, seveda pa se mora malo potruditi, da spravi skupaj Sneguljčico in sedem palčkov, simpatični žabi Ponča in Tora, tri prašičke, mačka Murija in podobno. Za to ni potrebno veliko, gremo k sosedu in se dogovorimo, da oni oblečejo otroka v Ponča, mi pa našega v Tora in že imamo zelo simpatičen par, ki vzbudi pozornost in občudovanje, čeprav ima Toro na trebuhu štorast šiv, ker smo stlačili v kostum blazino in čeprav smo porabili celo škatlico barve za oči, ko smo našemu Ponču barvali obraz zeleno, da bo čimbolj podoben pravi mehikanski žabi.

Zato mislim, da bi se morali starši potruditi, se z otrokom pogovoriti, kateri junak iz risnake ali pravljice mu najbolj ugaja in se potruditi, da se otrok na ta enkratni dan čimbolj identificira z njim. Splača se potruditi, pobrskati po možganih in razparati kakšno staro podlogo in žrtvovati star predpasnik ali prt. Starši bodo otroka še najbolje razumeli, če se spomnijo, kako je bilo, ko so nas mame pripravljale, šemile in se jezile nad nami ob tem otroškem prazniku. Torej, malo dobre volje in kanček časa včasih pomeni veliko. S. I.

Literarno popoldne za upokojence

V okviru svojih organiziranih oblik aktivnosti, med katere spada tudi kulturna dejavnost, bo Društvo upokojencev Kamnik organiziralo za svoje člane LITERARNO POPOLDNE **v četrtek, 18. februarja 1988 ob 16. uri v društvenih prostorih, Kamnik, Kolodvorska 5.**

Na literarnem popoldnevu bodo sodelovali društveni člani in članice, pa tudi drugi s svojimi deli. Slišali bomo lepe pesmi, prozo in glasbo, vmes pa bodo tudi šaljive točke. Ne zamudite, udeležite se prijetnega popoldneva.

STANE SIMŠIČ

Paleolitske najdbe ob Nevljici

Letos mineva petdeset let, odkar so delavci pri kopanju jaška za levi mostni opornik, ob regulaciji Nevljice, odkrili mamutove kostne ostanke in tipično mikrolitsko, zelo ostro rezilce, ki je dokazalo, da je človek mlajšega poleolitika sodobnik odkritega elefantida.

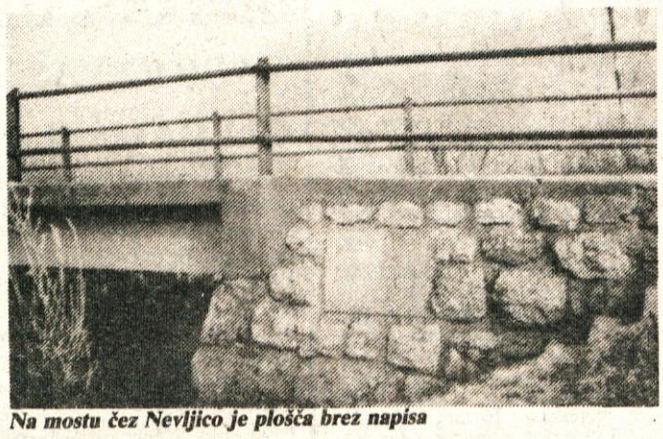

Na mostu čez Nevljico je plošča brez napisa

Kljub tem najdbam, ki so proslavile tako Nevlje kot Kamnik, se v petdesetih letih še ni našel junak, ki bi radovednim turistom omogočil spoznati vsaj najosnovnejše podatke o izkopaninah. Na Mamutovem mostu je namreč že dolga leta vklesana tabla, ki nam s svojo neomadeževanostjo prav gotovo ne šteje v čast.

Ta primer je poleg Starega in Malega gradu samo še eden v nizu neizkoriščenih, bogatih turističnih možnosti. Do kdaj bo to tudi ostal, pa nihče ne ve?!

Pred leti je Nevljica pogostokrat prestopila svoje bregove in se razlila po najnižjem nivoju neveljske doline, v smeri proti cerkvi. Ustno izročilo omenja, da je bila ta dolinica svojčas jezero, ki je potem odteklo. To je bil poglavitni vzrok za regulacijo rečice na tem kraju, obrobni pa velika nezaposlenost. Uprava Dravske banovine je s tem projektom rešila oba problema (drugega seveda samo začasno). Pri izkopavanju je pomagalo tudi nekaj najsrečnejših krajanov, ki so uspeli tako priti do dela, ostali pa so v varni oddaljenosti opazovali. Kako pomembna je bila najdba za Nevlje, sta mi povedali **Olga in Micka Mihelič**, obe »aktivni opazovalki.« Ker sta se v pogovoru dopolnjevali, obujali spomine in ker pogovor sploh ni bil strogo usmerjen, bom njuni izjavi strnil v sproščen klepet.

»Najprej bi povedala, da se je takrat to izkopvanje nekakšnih kosti z žličkami in strgalci vsem vaščanom zdelo smešno in nesmiselno, kar ni nič nenavadnega, saj smo bili vsi navajeni le trdega dela in neprestanega boja za obstanek. Kljub temu so nas dela zanimala in smo jih neprestano opazovali. Še potem, ko je bilo vsega konec, smo bili ponosni na NAŠEGA mamuta in mislim, da nisem edina, ki jo boli, ker se do danes še ni nihče spomnil in vklesal vsaj nekaj besed v tablo, ki že skoraj petdeset let sameva, vgrajena v mostu. Tako pa lahko danes vsi naključni in nenaključni obiskovalci le ugibajo, kje in kdaj so bile izkopane kosti.«

Koliko ljudi pa je kopalo in kdaj so ugotovili, da gre za okostje mamuta?

»Takrat je bila velika kriza za delo, ogromno ljudi je bilo nezaposlenih, zato je bilo kopačev veliko. Pa tudi tehnike še ni bilo, ljudje so morali celotno novo strugo Nevljice izkopati ročno. Se pravi, s krampom, lopato, z leseno samokolnico pa so zemljo zvozili na polje. Koščice in manjše kosti so neprestano prihajale na plan, vendar jim ni nihče posvečal pozornosti in so jih skupaj s prstjo in glino odvažali na kup z izkopanim materialom, Šele ko so izkopali okel, so se odgovorni zamislili in poklicali komisijo iz prirodopisnega oddelka Narodnega muzeja v Ljubljani, ki je nemudoma ustavila reguliranje Nevljice.«

Kako pa je potekalo izkopavanje?

»Predvsem zelo nežno in hkrati zelo naporno. Naj razložim. Delavci so morali še enkrat prebrskati ves izkopani material, izbrati vse koščice, delavci muzeja pa so jih potem povili, vsako posebej, in zaščitili. Najdišče so pa podolgem in počez prešpikali z dolgimi iglami in označili vsa mesta, kjer je konica zadela ob oviro. Te »ovire« so izkopali in odpeljali na dom Nandeta Novaka, ki je bil takrat župan mesta Kamnik in eden od zaslužnih, da lahko ljudje še vedno občudujejo okostje neveljskega mamuta.«

Kaj pa odmevi? Najbrž so Nevlje takrat kar zaživele!

»Res je, obiskalo nas je ogromno turistov, tudi iz Avstrije in Italije, s katerimi smo se pogovarjali in jim kazali najdišče. Med krajani pa se je razširila pesmica, ki jo še danes rada zapojem in ki se začne — Prelepa je nevljanska fara... in konča,... če kdo te vpraša, od kod si pa ti doma, od tam kjer imamo mamuta.«

Toliko Olga in Micka, ki se še vedno spominjata tistih dni. Ker pa jima je nekaj podrobnosti le ušlo iz spomina, bom povzel še nekaj misli dr. Frana Kosa, glavnega razikovalca neveljskega kvartarja.

Gozdno tehnični odsek za urejanje hudournikov pri kranjski banski upravi v Ljubljani je pričel januarja 1938 z regulacijo Nevljice. Pod vodstvom gospoda ing. Kumerja so delavci izkopali novo strugo Nevljice, ki je odrezala staro vijugo pod staro cerkvijo ter olajšala hitrejši odtok vode proti Kamniku. Potreben je bil tudi most, zato so se delavci lotili izkopavanja jaškov za mostne opornike. Takrat se je začelo. Najprej so 14. marca delavci med kopanjem naleteli na nekakšne »štore,« ki so ovirali delo. Najbolj priseben ob pogledu na te »štore« je bil mestni župan, ki je o najdbi obvestil bansko upravo in Narodni muzej v Ljubljani.

Muzejski delavci so začeli nadzirati odkopavanje velike živali in že 17. marca je prišlo do prve velike najdbe. Muzejski preparator je namreč iz glinastega peska fosilne plati izkopal majhen temen predmet, katerega so izvedenci spoznali za tipično mikrolitsko, zelo ostro rezilce. Tega dne je bila v Jugoslaviji odkrita prva paleolitska postaja na planem.

22. marca 1938. leta pa je prišel na dan neovrgljiv dokaz, da so najdene kosti res mamutove, saj so delavci našli spodnjo čeljustnico tega fosilnega elefantida. Še isti dan so v neposredni bližini čeljustnice izkopali 270 centimetrov dolg okel. Na žalost je ostalo samo pri enem, drugega niso nikoli našli.

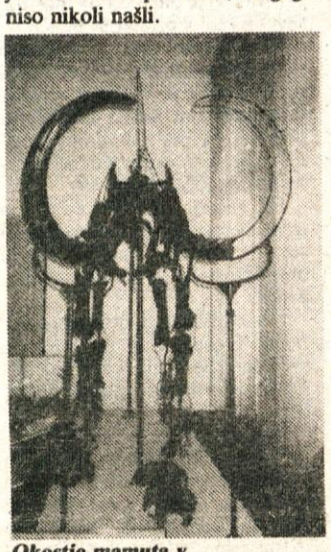

Okostje mamuta v Prirodoslovnem muzeju

30. marca je banska uprava odsvetovala nadaljnje raziskovanje, 7. aprila pa ga tudi dokončno prekinila, z obrazložitvijo, da je že skoraj zmanjkalo denarja in da se približuje slabo vreme, ki bi utegnilo ogroziti dokončanje regulacijskih del v strugi.

Od tistega dne se raziskovanje terena ni več ponovilo, kljub temu, da so raziskali le teren ob levem mostnem oporniku. Skoraj ves ostali teren neveljskega paleolitskega najdišča pa je neraziskan in vabi bodoče raziskovalce.

MATIC ROMŠAK

Olga in Micka Mihelič

V teh dneh poteka petdeset let, odkar so leta 1938 v Nevljah našli znamenito okostje mamuta iz neopaleolitskih časov. Glede na čas, v katerem je ta mamut živel, je pol stoletja le trenutek. Fotografijo nam je iz svojega arhiva odstopil Peter Klavčič (film mu je izročila Valerija Bernot). Na njej so ob mamutovem oklu ob Nevljici zbrani nekateri tedanji znani Kamničani. Med njimi v prvi vrsti čepi gozdarski inženir Ivo Kumer, zadaj v sredini slavist prof. dr. Ivan Vidic (z belo brado), na njegovi levi pa kamniški zdravnik dr. Julij Polec, (slednja sta oba padla kot talca januarja 1944 v Šentvidu).

Kot tedanji študent medicine je pri izkopu sodeloval tudi Niko Sadnikar, sedanji zdravnik, sin znanega zbiralca starin dr. Josipa Nikolaja Sadnikarja, Viktor Muljan tedaj gozdni delavec in še nekateri danes še živeči krajani Nevelj in Kamnika .

F. S.

Sadnikarjev muzej

Okostje mamuta, kasnoantični prstan s portretom, negovska čelada, Dalmatinova Pentatevh in Biblija, inkunabule, renesančna kipca vojščakov Božjega groba... so le del obsežne zasebne zbirke Josipa Nikolaja Sadnikarja (v njej je bilo 2300 eksponatov), ki je ta muzej ob njegovi ustanovitvi uvrščala med največje zasebne zbirke v Jugoslaviji. Kljub temu, da je po vojni (leta 1964 je del zbirke odkupil Kamniški muzej) v zbirki ostalo le še okoli 2500 eksponatov in da so nekateri zgoraj omenjeni predmeti zdaj drugje, je zasebni muzej še vedno vreden ogleda.

V muzeju si namreč obiskovalec lahko ogleda kolekcije orožja, stilnega pohištva, sakralnih predmetov (monštrance, kelihi, kipi), perzijskih ročnih preprog, porcelana, umetniških slik, fotografij kovancev in več drugih predmetov. Med najzanimivejšimi predmeti so: lobanja jamskega medveda, stara več kot 40 tisoč let, deli mamutovega okostja, avtoportret slikarja Ivana Meštrovića (kip kiparja pri devetnajstih, ki ga je Sadnikar odkupil od mladega kiparja za 400 takratnih kron), izrez iz oltarne slike z glavo svetega Pavla italijanskega mojstra Tintoretta (zanjo je dal zbiralec celotno plačo), študija starca iz leta 1886 slovenske slikarke Ivane Kobilce, sef za akte maršala Marmonta (v Empire stilu) ter kip s portretom Ludvika II. iz Meissen porcelana.

Morda še bolj kot predmeti sami sta zanimiva način, kako je Josip Nikolaj Sadnikar prišel do vseh teh predmetov ter njihova zgodovina. Sadnikar se je začel za starine zanimati že kot dijak, saj je imel njegov oče v Ljubljani zlatarsko oziroma pasarsko delavnico, v katero so posamezni zbiralci prinašali predmete iz raznih zbirk. Po študiju veterine na Dunaju je prišel nazaj v Ljubljano, nato pa leta 1887 nastopil službo veterinarja v Radovljici, še istega in naslednjega leta pa še v Črnomlju. Tam se je družil z Viktorjem Parmo in Ferdom Veselom, hkrati pa je od ljudi kot plačilo za veterinarske storitve namesto denarja z veseljem jemal tudi starine, kot denimo vezenine z belokranjskimi folklornimi motivi.

V Kamnik je prišel leta 1889. Naselil se je v nekdanjo Koširjevo hišo na Šutni 21 (danes Kidričeva 33) in tam leta 1893 ustanovil prvo in največjo zasebno zbirko starin na Slovenskem. Tri sobe in hodnik, polne starih predmetov, je kot prvi obiskal lastnik, grobeljske graščine plemeniti Wurzbach, in sicer 5. avgusta 1893. Med pomembnejšimi obiskovalci so bili potem še: brat cesarja Franca Jožefa, ljubljanski župan Ivan Hribar, Peter Karadjordjević, knez Pavle, Franz Lehar, Ivan Meštrović, slovenski impresionisti (z njimi je Sadnikar celo prijateljeval), posebno mesto pa zavzema Oton Župančič, ki je leta 1937, ko so Josipu N. Sadnikarju podelili naslov častnega občana mesta Kamnik, napisal priložnostno pesem.

JANEZ PETKOVŠEK

Nadaljevanje prihodnjič

POPRAVEK

V prejšnji številki se je v članku, kjer smo se pogovarjali z obrtnikom Srečom Krmavnarjem, vrinil tiskarski škrat. V stavku: In kako naj se delegati, ko gre za kakšen nov prispevek na skupščini obrtnega združenja, kjer je 40 članov (ponavadi pa jih pride slaba polovica)... Pravilno se del stavka v oklepaju glasi: **(pride pa jih navadno le dobra polovica).** Za napako se opravičujemo.

Uredništvo

OBVESTILO

Čebelarje, člane in nečlane Čebelarskega društva Kamnik obveščamo, da bomo zbirali mrtvice za veterinarski pregled od 16. do 18. 2. 1988. Mrtvice oddajte v zaprti kuverti na naslov: Miro SANABOR, Kotarjeva 10, 61240 Kamnik.

Cena pregleda je polovična in znaša za nečlane in člane društva 9000 din.

Upravni odbor ČD Kamnik

Podpisani Renato Korošec iz Most 80, pošta Komenda obžalujem svoje dejanje, ki sem ga storil dne 13. 1. 1988 okoli 17. ure v otroškem vrtcu v Komendi, ko sem v močno vinjenem stanju brez kakršnegakoli vzroka ali povoda fizično napadel meni do takrat nepoznano Slavko Gašperlin iz Komende, Glavarjeva 80 in se ji opravičujem.

PROTI NAGRADI prosim poštenega najditelja, da mi vrne izgubljeno moško zapestno uro, ki sem jo izgubil v začetku januarja v Samčevem predoru. Vito, Kovinarska 26. Kamnik, tel.: 831-412.

IDEJA

Komisija za delovna razmerja

Ideja – Kamnik,
Ljubljanska c. 16, Kamnik

razpisuje za nedoločen čas prosta dela in naloge:

1. tapetnik – 1 delavec

Pogoji:
- tapetnik ali KV krojilec tekstilij
- zaželena praksa
- poskusna doba 3 mesece

Pisne ponudbe z ustreznimi dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v 10 dneh po objavi na naslov: IDEJA KAMNIK, Ljubljanska c. 6, 61240 KAMNIK, kadrovska služba.
O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po sklepu komisije za delovna razmerja.

ZVEZA ZDRUŽENJ BORCEV NOV SRS
OBČINSKI ODBOR – KAMNIK

OBVESTILO

Vse borce NOV občine Kamnik obveščamo:

Cene v zdraviliščih Strunjan, Šmarješke in Dolenjske Toplice so od 1. 1. 1988 dalje naslednje:

Strunjan

V hotelu »Svoboda« so cene za borce NOV (že vključen popust) 16.800 din na dan v dvoposteljni sobi.

Šmarješke toplice

Hotel Krka	enoposteljna soba 27.000
	dvoposteljna soba 23.400
Hotel Toplice	enoposteljna soba 25.800
	dvoposteljna soba 22.200

Dolenjske Toplice

Kopališki dom	enoposteljna soba 22.500
	dvoposteljna soba 19.500
Zdraviliški dom	enoposteljna soba 19.500
	dvoposteljna soba 16.500

Navedene cene za Šmarješke in Dolenjske Toplice so ekonomske. Borci NOV imajo na te cene 20% popust.

Dekle za pomoč v strežbi takoj redno ali honorarno zaposlim. Gostilna »Pod skalco«, Kamnik, tel. 831-233.

Trisobno komfortno stanovanje in garažo v Kamniku prodam. Tel. 832-378, od 6. do 7. ure in od 20. do 21. ure.

Druga seja aktiva novinarjev in organizatorjev obveščanja

Trinajstega januarja je bila druga seja omenjenega aktiva, na kateri so se delavci, ki se v naši in sosednji, domžalski občini ukvarjajo z informiranjem v združenem delu, seznanili o seji izvršnega odbora sekcije novinarjev in organizatorjev obveščanja v združenem delu.

Posebno pomemben pa je bil tisti del seje, v katerem so govorili o prihodnjem delu aktiva. Tudi novinarji v združenem delu naj aktivneje sodelujejo v drugih sredstvih javnega obveščanja, ne samo znotraj ograje svoje delovne organizacije. V Kamniku izhaja Kamniški občan, v Domžalah Občinski poročevalec. V teh dveh glasilih so informacije iz delovnih organizacij skope, če pa že so, se največ piše o kulturnih in športnih dogajanjih. Zelo malo je gospodarskih in družbenih informacij. Te pa bi močno zanimale tudi delavce v drugih tovarnah. Tudi drugi delavci bi morali vedeti, kako so probleme rešila posamezna delovna okolja in kako so se pripravljeni spopadati v prihodnje. Da je to res, se lahko prepričamo v praksi. Uredniki občinskih glasil si prizadevajo, da bi bilo sodelovanje z novinarji in uredniki v delovnih organizacijah boljše, vendar velikokrat ostane samo pri spodbudah, odmeva pa ni. Obe občinski glasili sta zelo brani in je zato takšno sodelovanje toliko pomembnejše.

Predlagano je bilo, da bi imela vsaka številka občinskega glasila eno stran namenjeno zadevam iz združenega dela. Ko bi bili seznanjeni s problemi, bi se tudi lažje pripravili na bodoča dogajanja. Zamisel ni točno določena, dokončna, pač pa se mora oblikovati. Pomembno je, da bi delavci, ki se ukvarjajo s pripravo informacij v delovnih organizacijah (ne le dosedanji) aktivneje sodelovali, vključiti pa bi se morali tudi tisti, ki so bili doslej pasivni.

Sindikat je nosilec informiranja v združenem delu. Potrebna je boljša medsebojna povezava, izbiranje tem in aktivnejši pristop k delu.

Da pa bi tudi člani aktiva bolj spoznali življenje in delo v naših delovnih organizacijah, je predvideno, da se na prihodnjih sejah ne bi dobivali na občini ali kakem drugem splošnem mestu, temveč v delovnih organizacijah. Ogledati bi si morali njihovo proizvodno delo, preostali del pa bi bil namenjen tekočim zadevam in pripravi, kako in kaj delati v prihodnje.

Nakazana je ena izmed poti, ki naj naši občini tudi po tej plati bolj poveže. Uspeh pa je tudi tu odvisen od ljudi in njihove delovne pripravljenosti.

CIRIL SIVEC

Dedek Mraz v Domu upokojencev

Za slovo od starega leta nas je v naši lepi novi dvorani 29. decembra zabaval že ob 16. uri ansambel (treh fantov) Kamniški odmev. Igrali so narodno-zabavne skladbe, kar je poživilo naše razpoloženje.

Na lepem se je spomnila naša mlada delovna terapevtka Milenka, ki se vedno trudi, da bi starejšim ljudem pričarala vsaj malo dobre volje, da bi bilo dobro, če bi poklicali tudi dedka Mraza. Začeli smo ga vsi klicati in se je res odzval, zato smo ga nagradili z močnim aplavzom.

Dobrodušnega dedka Mraza se res razveseli mlado in staro, če se kjerkoli pojavi z darili. Imel je spisek in nas je klical po imenih. Večini je dal primerne pripombe ob izročitvi kar bogatih daril, tako da smo se pri tem prijetno zabavali in tudi nasmejali. Pri razdelitvi daril so mu pridno pomagali naši uslužbenci.

Ko je bil ta del praznovanja končan, je direktorica Doma vsem stanovalcem zaželela predvsem zdravo Novo leto. Nato pa smo se preselili v jedilnico na večerjo, ki je bila bolj slavnostna, seveda tudi s primerno pijačo.

Tisti oskrbovanci, ki se zaradi težje bolezni niso mogli udeležiti prireditve, je dedek Mraz s spremstvom darila in večerjo prinesel v sobe, z iskrenimi željami za srečno, predvsem pa zdravo nastajajoče leto 1988.

Pri večerji nam je neutrudno igral ansambel, bolj korajžni so se tudi zavrteli, drugi pa uživali ob pogledu na to veselo razpoloženje.

Naslednji dan so nekateri oskrbovanci osebno in po telefonu svojcem sporočali, kako imenitno se je pri nas odrezal dedek Mraz.

Upam, da je prav, če se v imenu vseh oskrbovancev zahvalim za pozornost in prijetno doživetje ob slovesu starega leta in izrazim zahvalo vsem našim tovarišicam in tovarišem, ki so k temu prispevali.

Vsem – Srečno!

ANICA IVEC

Razstava ptic

Ali imate radi ptičke? Katere? Mogoče lipokrom, normalni melanin, feo – ino, satinet, križance, exote, agapornidsi ali standard papige. Vse te vrste ptic smo si lahko ogledali na ptičji razstavi. Razstavljene ptice, nekatere so bile celo naprodaj, so bile tudi ocenjene in nagrajene.

Rezultati:

LIPOKROM – posamezno: Nadi Homar – 90 točk, 1. mesto; Niko Zalaznik – 90 točk 2. mesto; Marjan Debelič – 89 točk 3. mesto

NORMALNI MELANIN – kolekcija: Rozalija Kovačič – 359 točk 1. mesto; posamezno: Alojz Spruk – 90 točk 1. mesto; Rozalija Kovačič – 89 točk 2. mesto; Boris Kalčič – 88 točk 3. mesto;

FEO – INO – posamezno: Miha Pajek – 90 točk 1. mesto; Miha Pajek – 88 točk 2. mesto

SATINET – posamezno: Valentin Homar – 91 točk 1. mesto; Franc Bojec – 90 točk 2. mesto; Drago Kovačič – 90 točk 3. mesto

KRIŽANCI – kolekcija: Boško Simeunovič – 354 točk 1. mesto; Alojz Spruk – 351 točk 2. mesto; Anton Anžin – 351 točk 3. mesto

– posamezno: Franc Bojec – 92 točk 1. mesto ŠAMPION RAZSTAVE; Drago Kovačič – 90 točk 2. mesto; Alojz Spruk – 89 točk 3. mesto;

EXOTI – kolekcija: Marjan Debelak – 350 točk 1. mesto;

posamezno: Niko Zalaznik – 89 točk 1. mesto; Marjan Debelič – 88 točk 2. mesto; Marjan Debelič – 86 točk 3. mesto;

AGAPORNIDSI – posamezno: Jure Podjed – 89 točk 1. mesto

STANDARD PAPIGE – posamezno: Franc Peterlinkar – 88 točk 1. mesto; Franc Peterlinkar – 87 točk 2. mesto; Franc Peterlinkar – 86 točk 3. mesto;

Vse ptice, ki so dosegle več kot 88 točk, gredo na tekmovanje v Kranj.

RIANNA KALČIČ

ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ KAMNIK

VABIMO VAS...

GLEDALIŠKI ABONMA

Prva predstava: Fadil Hadžić, **ORHIDEJA.** Gostuje Šentjakobsko gledališče iz Ljubljane.
Režija Iztok Tory.
Velika dvorana kina DOM, Kamnik
PETEK, 12. februarja 1988
ob 16. uri – popoldanski
ob 19.30 – večerni abonma
Napoved naslednje predstave: petek, 4. marca 1988.
Alenka Goljevšček: **Otrok, družina, družba.**
Gostuje Mestno gledališče ljubljansko.
In še gledališče za najmlajše, pa tudi malo starejše otroke:
Dvorana **VERONIKA,** Kamnik
ČETRTEK, 11. februarja 1988, ob 17. uri:
JANKO + METKA,
kakršna predstavlja lutkar Cveto Sever iz Kranja.
Zgodbo morda poznate – spoznajte še njeno preobleko!

VLJUDNO VABLJENI!

Naš likovni kulturni dan

Kdo čaka, dočaka. Tudi mi smo končno pričakali likovni kulturni dan. Posebno osmi razredi smo se veselili, saj smo se nanj skrbno pripravljali in se šli celo poučevanje. Ja, bili smo ta glavni. Samo majice z napisi BOSS so nam še manjkale.

Ko sem vstopila v šolo, je v zraku valovalo neko čudno vzdušje. Ne praznično, ne brezbrižno. Vrata učilnice so krasile maskote skupin: od snorčkov, črva, ki veselo kuka iz jabolka, do Disneyevih junakov. Tudi učenci so z enakimi priponkami na prsih domišljavo hodili po šoli. Vsepovos prijeten pogovor o oblikovanju iz gline. Tu in tam so izdelke ocenjevali učitelji, ki smo jih začasno vrgli z vlade, oziroma bolje povedano, suspendirali, ker v razredih niso znali ustvariti vzdušja, kot so ga »osmarji«. Najprej so učencem razložili, kako se oblikuje iz gline, naj oblikujejo na temo domača obrt in ljudski običaji v njihovem okolju ali pa čisto svobodo, po svoje, in da bo njihovo delo ocenjeno, razstavljeno, . . .

Še zapis v dnevnik: snov v celoti predelana, učenci poslušni, delavni, domiselni, ocene skupin pozitivne.

Takih učiteljev, takega kulturnega dne in takih ocen si vsekakor še želimo, kaj?

ALENKA ZALAZNIK, 8. c.
Literarno-novinarski krožek
ŠKD P. P. Glavar
OŠ Komenda-Moste

Tričlanska mlada družina nujno išče kakršnokoli stanovanje. Nada Osolnik, Hribarjeva 42, Mengeš, tel. 737-706, popoldan in zvečer ali 831-266, interna 41, dopoldan.

V spomin Mimi Turšič

Skoraj 7 let je bila z nami naša nepozabna sostanovalka Mimi Turšičeva, koncem lanskega novembra pa nas je za vedno zapustila. Z njo je odšla od nas močna osebnost, z globokimi čustvi in veliko dojemljivostjo, s talentom za glasbo in poezijo, velika ljubiteljica knjig.

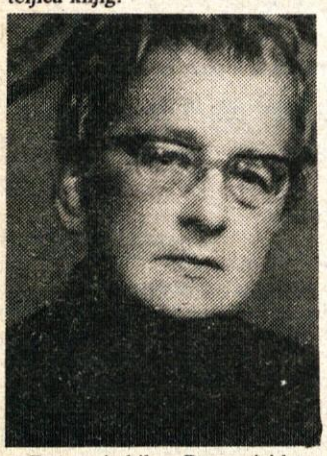

Rojena je bila v Borovnici leta 1914, v mlinu in žagi je bila doma in nam je o tem veliko povedala. Izobrazila se je z lastno prizadevnostjo in se zaposlila kot medicinska laborantka na Onkološkem inštitutu. Delala je ob mikroskopu in z veseljem opravljala ta poklic. Z ljubeznijo je pripovedovala o tem delu in o zanimivem svetu mikroorganizmov, ki jo je še vedno pritegoval. Po bolezni, delni kapi, se nam je pridružila v Domu upokojencev in delila z nami vse dneve, mesece in leta z veselimi in žalostnimi trenutki. Poživljala je s svojo osebnostjo, z odločnostjo in energijo naš vsakdan. Bila je nadarjena za glasbo, igrala je violino in kitaro, tudi pela je in s tem razveseljevala vse nas. Predvsem je rada čitala knjige, to so bile njene najbolj zveste spremljevalke, kot je rada rekla, že od zgodnje mladosti. Imela je dar za poezijo. Veliko pesmi je napisala tudi v Domu, a so ostale neobjavljene. Veselile pa so našo domsko družino, saj so izhajale v našem glasilu. Še in še se je bomo ob pesmih spominjali. Ljubila je cvetje, ki ga je gojila s posebnim zanosom. Ljubila je tudi planine in se rada spominjala nekdanjih obiskov gora. Kot pesniška duša je občudovala zlasti Gradnika, ki je bil s svojo poezijo njeno vodilo.

Svojo življenjsko pot je zaključila z boleznijo, ki jo je pričakovala oziroma slutila že dolgo. Vendar je bil njen odhod nepričakovan. Užaloščeni smo naši Mimi hvaležni za ves njen prispevek v Domu. *M. LAVRIČ*

Glasba je njegov svet

Glasba je našega današnjega sogovornika spremljala že od mladih nog, z njo živi še danes, ko mu napolnjuje delovni vsakdan in radosti marsikatero prosto urico življenja. Skratka, kadar teče beseda o FRANCIJU LIPIČNIKU, potem ne moremo mimo glasbe, naj bo v tej ali oni obliki.

Rojen je bil v Zagorju v številni »knapovski« družini. Oče je bil zaradi nesreče v jami invalidsko upokojen in je le s težavo preživljal osem vedno lačnih otroških ust, toda Franci se še sedaj rad spomni tistih let. Kot najmlajši izmed otrok ni mogel pričakovati posebno lepega življenja, vendar mu je prav glasba kmalu spremenila življenjsko pot. Že z enajstimi leti je namreč igral krilnico v Delavskem pihalnem orkestru Zagorje in obenem obiskoval glasbeno šolo. Bolj in bolj ga je privlačil svet glasbe in je zato v rekordnih treh letih in pol opravil vse izpite na srednji glasbeni šoli v Ljubljani in se kot glasbeni pedagog vrnil nazaj v domače Zagorje. Študiral je trobento, prvo leto pa ga je v glasbeni šoli čakalo več kot dvajset harmonikarjev; toda Franci ni vrgel puške v koruzo, ampak je v treh letih postavil na noge oddelek trobil, ki je bil izhodišče za bodoče godbenike. V osemnajstih letih poučevanja je uspel vključiti v godbo več kot štirideset mladih glasbenikov, kar je več kot polovica godbe.

V tistem času je sestavil narodno zabavni ansambel, s katerim je dosegel precej velike uspehe. Tako so dvakrat zapored zmagali na zamejskem festivalu v Števerjanu, že leta triinsedemdeset pa na podobnem festivalu v Ptuju. Ansambel je posnel tudi veliko ploščo – Očkurudarju. Sicer Franci zatrjuje, da mu je bolj kot narodno zabavna glasba všeč diksilend, saj je z njim odraščal in ga še kot »zelenec« igral v Mladinskem diksi ansamblu v Zagorju. Da fantje niso bili kar tako, priča podatek, da so se uvrstili celo na tekmovanje najboljših jugoslovanskih orkestrov te zvrsti, ki je bilo v Titogradu!

Ker se je poročil z dekletom iz kamniškega konca, se je vse bolj in bolj glasbeno udejstvoval v Domžalah in v Mengšu. Pred devetimi leti je postal kapelnik godbe v Mengšu in ko sta z ženo v letu 1981 dogradila hišo v Stranjah, je dokončno zapustil Zagorje in se redno zaposlil na domžalski glasbeni šoli. Da Franci ni kar tako, pove že podatek, da je Mengeška godba, ko je postal njen kapelnik, štela le triindvajset članov, na praznovanju stoletnice pred tremi leti pa že triinsedemdeset. Na republiškem tekmovanju godb v Mariboru so dosegli lep uspeh, saj so osvojili srebrno plaketo, za zlato jim je mankala le točka in pol! S tem so postali tudi najbolje uvrščena gorenjska godba.

Leta triinosemdeset je postal učitej na Glasbeni šoli v Kamniku, leto dni pozneje tudi njen ravnatelj, kar je še danes. Podobno kot Mengeško godbo je tudi Glasbeno šolo v Kamniku »dobil« v neurejenih razmerah. Slabi medsebojni odnosi v kolektivu in ukrep družbenega varstva sta bila kaj slaba spodbuda za novopečenega ravnatelja, ki se kljub vsemu ni predal. Postopno je reševal probleme in danes se šola lahko pohvali s štiristodvaindvajsetimi učenci, zadostno količino mladega pedagoškega kadra, ki je večinoma iz Kamnika ali okolice, s povečanim obsegom dela, skratka šola dobro dela. In bo tudi v bodoče, saj imajo velike načrte, ki jih bodo poskušali uresničiti sami ali z pomočjo širše skupnosti. Med tovrstne načrte sodi vsekakor pridobitev prostorov v bivšem zdravstvenem domu saj so sedanji prostori že zdavnaj premajhni za toliko mladih talentov. Šola sama bo na glasbenem področju poskušala opraviti predvsem dve stvari: razviti svoj godalni orkester in povečati oddelek pihal in trobil, ki bo zapolnjeval vrzeli v kamniški godbi.

Slednjo je v preteklem letu prevzel v svoje roke naš sogovornik in že na lanskih Dnevih narodnih noš smo lahko na svoja ušesa slišali, da je v godbi res zavel nov veter. Fantje so vzneseno in prešerno zaigrali in v marsičem je to zasluga Francija Lipičnika, čeprav pravi, da godbe ne ustvariš čez noč. Potrebno bo trdo delo in veliko vaj, da bo godba postala pravi okras mesta in bomo nanjo ponosni vsi, od najmlajših do najstarejših. Ni dovolj samo občudovanje, saj je godba društvo, ki rabi veliko sredstev, prostor za vaje, in če kraj živi za godbo, se te stvari vsem skupaj zde samoumevne in ni potrebna borba za vsak dinar. Gotovo smo v Kamniku v preteklem letu veliko storili, saj je godba dobila svoje nove prostore nad kavarno Veronika, Stol in Alprem sta pomagala pri opremi, vendar bo tudi v bodoče potrebna pomoč delovnih organizacij in obrtnikov, saj vseh novih nalog, ki so pred njimi, sami zagotovo ne bodo zmogli. Še posebej nakupa novih uniform, in inštrumentov, ki ob dejstvu, da naj bi nova godba štela šestdeset ali sedemdeset članov, ni »mačji kašelj«.

Ko se pogovarjamo s Francijem Lipičnikom, res ne gre brez glasbe, vendar nas je vseeno zanimalo, kaj počne v prostih trenutkih?

»Takrat sem najraje doma, v družbi svoje žene in dveh sinov se prav dobro počutim, skratka sem pravi družinski človek. Rad tudi slikam v olju in v zadnjem času pišem vse več glasbe za naše okoliške narodnozabavne ansamble, za Marelo, Stoparje . . .«

Tak je torej Franci Lipičnik, glasbenik, skladatelj, pedagog in kulturni delavec, ki se kljub različnim nagradam, zlati Gallusovi znački za petindvajsetletno delo na glasbenem področju, Kerstnikovi plaketi in še mnogim nagradam ni odrekel svojemu temeljnemu načelu, poštenju in trdemu delu, ki sta po njegovem dve najlepši človeški vrlini; sam se ju vse življenje poskuša držati, pa naj bo včasih še tako težko!

JANEZ BALANTIČ

Franci Lipičnik prejema Kerstnikovo priznanje za dolgoletno in uspešno glasbeno delovanje . . .

. . . in doma ob svojem pianinu, kjer se je rodila že marsikatera nova melodija . . .

● Črna kronika

Javni red in mir — kaj je že to?

Spet so pred vami vrstice, namenjene ne samo preventivi, ampak tudi razvedrilu. Nekateri jo sicer razumejo drugače, kar je razumljivo, če poznamo pregovor »Što ljudi – sto okusov.«

Mesec januar je bil po številu PN in KD precej miren, čeprav se je na cestah v naši občini spet zgodila PN s smrtnim izidom. Število mrtvih je za našo malo občino močno alarmantno, zato se moramo tako vozniki kot tudi miličniki še bolj potruditi, da bo nesreč s smrtnim izidom na naših cestah čim manj. V vremenskih razmerah, ki vladajo sedaj, pa mora svoj lonček pristaviti še cestno podjetje s hitrim in učinkovitim delom. Le če bomo upoštevali ta recept, bomo naše ceste prikrajšali za krvavi davek, ki ga zahtevajo.

Že v naslovu sem se vprašal, kaj je sploh JRM. Šestintrideset zabeleženih kršitev namreč jasno kaže, da tega ne vemo. Pa o tem kasneje.

Ivan Kvaternik je miličnik z najdaljšim delovnim stažem na Postaji milice v Kamniku. Trenutno kot višji miličnik I. razreda opravlja dela in naloge stalnega dežurnega. O dežurni službi in svojem delu nam je povedal naslednje: »V Kamniku sem že od leta 1963 in moram priznati, da sem si v tem času nabral veliko delovnih izkušenj, spoznal veliko občanov in se že povsem vživel v okolje. Delo dežurnega miličnika je precej naporno, saj zahteva prisotnost celega človeka, ki v danih situacijah hitro in ustrezno ukrepa, vodi delo miličnikov na terenu, usklajuje in povezuje delo s sosednjimi enotami, sprejema prijave občanov, jih evidentira, skrbi za vzdrževanje opreme in urejenost prostorov, skratka, mora biti aktiven na vseh področjih dela ONZ.

Ker se pri delu srečujem z občani, ki so največkrat v stiskah, napadeni, okradeni, opeharjeni in razžaljeni, moram vso pozornost posvečati taktnosti postopka in skrbeti, da ne užalim njihovega dostojanstva.

Občane bi opozoril, da se, preden pridejo na PM s svojim primerom, ustrezno pripravijo. Priskrbijo naj podatke o ukradenem predmetu, (kot je številka kolesa ali smuči, barva, oznaka izdelovalca) in tako pomagajo na poti do uspeha. V pomoč so nam še razni dokumenti odvzetih predmetov (tehnični in garancijski list in kupoprodajna pogodba). Še najbolj pomembno pa je, da je prijava čim hitrejša, saj po dveh, treh ali več dneh naši fantje že teže uspešno rešijo primer. Sledovi so navadno že uničeni, prstni odtisi pa posušeni.

Z zasledovanjem tehnike v svetu se tudi nam delo olajšuje. Poleg teleksa, UKW zvez, telefonov in drugih pripomočkov, mora dežurni poznati delo z računalnikom, oziroma video terminalom, iz njega črpati podatke in jih ustrezno uporabljati pri svojem delu.

Za konec v imenu vseh delavcev PM želim, da oškodovani občani k nam pridejo brez skrbi ali strahu in pravočasno, saj je v njihovem, pa tudi našem interesu, da storilca družbeno negativnega dejanja čimprej izsledimo.

Prometne nezgode – 23

Tej številki prištejemo še enajst trkov na parkiriščih, pa še ne bomo dobili prave slike naše cestno prometne situacije. Precej nezgod namreč ostane neprijavljenih, saj se udeleženci na kraju samem dogovorijo o nastali škodi in se tako izognejo postopku. Ne vem, če je to najpametneje? Zanimiva sta še dva podatka: v ponovoletnih dneh je bila situacija na cestah zelo mirna, medtem ko je v drugi polovici meseca na cestah umrlo kar pet ljudi, kljub temu, da so se v celem mesecu zgodile le štiri težje PN, od katerih tri s telesnimi poškodbami.

– Miličnik je po UKW zvezi prijavil PN, ki se je pripetila na bencinskem servisu Petrola in v kateri je bil udeležen tudi sam. Komisija je med ogledom ugotovila, da je miličnik na črpalko pripeljal pravilno, Janez B. pa z nje ni pravilno odpeljal, saj se je zaletel v sprednjo levo stran modro-bele stoenke. Nihče se ni telesno poškodoval, nastalo pa je za 300.000 din materialne škode. Ker je Janez vozil brez ustreznega vozniškega dovoljenja in ker je kazal znake vinjenosti, so ga predlagali v postopek. Mimogrede – odklonil je tudi preskus z alkotestom.

– Voznik osebnega avtomobila Milan S. iz Lukovice je med vožnjo proti Zagorici pravilno izpeljal levi ovinek. Voznik Anton K. iz Stolnika pa med vožnjo proti Kamniku tega ovinka ni pravilno izpeljal. Vožnja po sredini ceste se je končala, ko se je »zabil« v Milanovo vozilo in napravil za 300.000 dinarjev škode. Poškodovan ali vinjen ni bil nihče, zato sledi le prijava sodniku za prekrške.

– Tudi križišče pri Metalki je rana naše cestno prometne ureditve. Na žalost so to rano odprli vozniki sami, z neprevidno vožnjo. Cestne oznake na tem mestu namreč so. Najbolj pogosti povzročitelji so tujci, ki ne poznajo kamniških cestnih labirintov. To je dokazal tudi Franc Š. iz Ljubljane, ki je z Ljubljanske ceste, meni nič – tebi nič, zapeljal v zaprto Kidričevo ulico in zaprl pot Francu R. iz Markovega. Kljub zaviranju je prišlo do trčenja, pri katerem je nastalo za 1.000.000 dinarjev škode. Enkrat za spremembo nesreči ni botroval alkohol ali neprimerna hitrost, ampak človeška neprevidnost.

– Na postaji milice se je oglasil presenečeni Franc V. iz Kamnika in prijavil nenavadno, namerno prometno nezgodo. Na Šolski ulici se je vanj kar dvakrat zaletel Janez K. iz Kamnika. Še preden mu je to uspelo tudi tretjič, je Franc odpeljal. Miličniki so takoj začeli z zbiranjem obvestil in ugotovili, da je omenjeni voznik poškodoval nekaj vozil še na Maistrovi ulici in Titovem trgu. Skupna škoda je precejšnja, pa tudi število poškodovanih avtomobilov – šest, ni od muh.

Kazniva dejanja – 19

Spet je bilo sedem vlomov v avtomobile, drugih posebnih kaznivih dejanj pa nismo zabeležili, zato nekaj zanimivosti. Najbolj mirni so bili dnevi po novem letu, ko smo vsi počivali; 1. januarja se ni zgodila celo nobena nepravilnost v naši občini. V naslednjih dneh so kmetje ubili dve verjetno okuženi lisici, zgodila se je delovna nezgoda v KIK, dvakrat pa je tudi zagorelo, na srečo brez tragičnih posledic.

– Med nenavadne dogodke štejemo KD vloma v avtomobil Janeza G. iz Dragomlja.

Od prvega na drugi januar je neznanec skozi leva prednja vrata (zadnjih niti nima) vlomil v osebni avtomobil Zastava 750, ki je bil parkiran pod Gojško planino. Iz vozila je odnesel snežne verige, dva kovinska zoba za kosilnico in plastični del hupe, z njega pa odmontiral obe meglenki, kovinski prtljažnik in znak Z-750. Miličniki so si ogledali oskubljeno vozilo, vendar na njem ni bilo opaziti sledov, ki bi izdajali osmuljenca. Lastniku predlagamo, da v časopisih spremlja male oglase in išče pod šifro — Prodajam fička po delih!

— Ptiček iz zgornjega KD še ni odletel, saj je istega dne storil še eno lumparijo, na istem mestu. Iz avtomobila enake znamke je odmontiral avtoradio neznanih številk in znamke ter oškodoval Marijo R. za približno 100.000 dinarjev. Še nekaj podobnih vlomov in osumljenec bo lahko sestavil novega fička.

— Neznani storilec je v noči s 16. na 17. januar vlomil v stanovanje Janeza J. iz Kamnika in mu odnesel »skoraj polovico« notranje opreme. Plen je vseboval radiokasetofon Panasonic, kvalitetno usnjeno jakno, zapestno uro Darwil in še eno uro. Vlomilca, bogatejšega za 700.000 dinarjev, še iščejo.

— Franc Š. iz Vrhpolj je prišel povedat, da se je njegov obisk pri Jakobu P. iz Bistričice kaj klavrno končal. Francetova prošnja, naj mu Jakob vrne izposojeni denar, je namreč naletela na gluha ušesa. Še več, privedla je celo do fizičnega napada, katerega rezultat je bil najbolj viden na Francetovem avtomobilu, v katerega je Jakob vrgel leseno klop. Še sreča, da je bila lesena.

Javni red in mir — 35

Res neverjetno živahnost v kršitvah JRM smo zabeležili v januarju. Največ je bilo spet sporov med sosedi in sorodniki, nekaj pretepov je povzročila vinjenost in vroča kri, dosti razburjenja pa so izzvale še grožnje z mesarskimi noži in v drugem primeru — s pištolo.

— S Slatnarjeve ulice so poklicali na pomoč, češ da Srečo K. doma pretepa ženo in otroke. Res sta ga miličnika zalotila »pri delu,« ga opozorila in pomirila — a le za nekaj trenutkov. Takoj po njunem odhodu je namreč začel spet delati nered, tako da se je intervencija kmalu ponovila. Ker je bil razgrajač povrh vsega še v sumljivem stanju (vinjen), sta ga odpeljala s seboj in ga po posvetu s komandirjem vtaknila v prostore za pridržanje. Napisala sta še predlog sodnika za prekrške in kaznivo ovadbo za nasilniško obnašanje.

— V stanovanjskem bloku na Tunjiški cesti je prišlo do kršitve JRM, zato sta na kraj odšla miličnika in ugotovila, da se pred blokom pretepajo alkoholizirani Janez M. iz Trzina ter domača borca — Milan in Miran. Med postopkom pomiritve se je Janez vneto upiral, zato so bila uporabljena prisilna sredstva. Na postaji milice so z Janezom opravili vzgojni razgovor, ki pa ni rodil sadov, zato so ga prijavili in poklicali očeta, da ga je odpeljal domov. Razlogi, zakaj je Janez razbijal in razgrajal po stanovanjskem bloku niso znani ali pa jih sploh ni. Saj veste, alkohol zmore vse.

— Točno opoldne se je zgodil primer hudega nasilniškega obnašanja na Zikovi ulici. Dragan S. se je s pestmi lotil žene, ki mu je kmalu ušla. Miličnika sta zalotila jeznega Dragana in ga resno opozorila. Opozorilo ni zaleglo, saj je že po dveh urah spet zapel telefon in opozoril na ponoven vihar. Tokrat se je »viharnik« miličnikom celo fizično uprl, tako da so ga komaj obvladali, uklenili in pripeljali na PM. Agresivnost ga še vedno ni zapustila, saj je grozil, da bo ženo ubil. Miličniki so grožnje vzeli zares, zato so ga odpeljali na Povšetovo.

— Problematičen mesec, kar se tiče JRM, se je nadaljeval z dogodkom pred diskoteko Hobi v Komendi, kjer je močno vinjeni Janko S. iz Šenčurja z mesarskim nožem grozil in strašil občane. Strokovni prijem je bil dovolj, da so miličniki »potencialnemu mesarju« zasegli prvi, drugi, pa tudi tretji nož. Po končani akciji so ga oddali v prostore za pridržanje, kjer se je lepo in v miru streznil.

Najditelji Najdeno

Ivan Žveglič iz Kamnika — moško denarnico s 40.000 dinarji in osebno izkaznico, Janez Mihelič iz Zagorice — dokumente in vrednostne papirje tujega državljana, Lado Slatnar iz Kamnika — čekovno izkaznico, Jože Ogrinc iz Kamnika — žensko torbico z dokumenti in manjšo vsoto denarja, Rozalija Vremšak iz Kamnika — žensko uro, Ana Balantič iz Stahovice — denarnico z denarjem in dokumenti, Anton Kajnih iz Kamnika — zdravstveno izkaznico, Miha Rautar iz Kamnika — kolo z motorjem, Slavko Petek iz Tunjic — žensko ročno uro, Radovan Gartner — prometno dovoljenje, Mimi Mitra iz Kamnika — ženski dežnik

MATIC ROMŠAK

V prejšnji črni kroniki (Kamniški občan štev. 1, 11. 1. 1988) smo pri objavi dogodka v SENSRM premalo upoštevali majhnost kraja in tako nenamerno razkrili osumljeno osebo, za kar se opravičujemo.

Uredništvo

Preklicujem izrečene besede zoper Staneta Ciperla. Štefan Kociper.

Obrezujem sadno drevje. Tel. 831-070, od 16. do 18. ure.

Prodam kombiniran štedilnik 2+2 in hladilnik. Tel. 832-238.

Inštruiram matematiko za osnovne in srednje šole. Tel. 831-625.

Ugodno prodam trosed, raztegljiv v posteljo,in kotni fotelj. Naslov v uredništvu.

Ugodno prodam otroško posteljo (dostavim na dom). Informacije na tel. 831-954.

ZAHVALA

V 83. letu nas je zapustil naš dragi oče

FRANC SRŠEN

z Gmajnice 114

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sosedom, vsem gasilcem, ZB, konjeniškemu klubu, delavcem Sloge Moste in Obrtnika Mengeš za izrečeno sožalje, poklonjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo tov. Pernetu in tov. Bohincu za poslovilne besede, pevcem, godbi in gospodu župniku za opravljeni obred.

Žalujoči: sin Franc in hči Mari z družinama

Gmajnica, januarja 1988

ZAHVALA

V 91. letu starosti nas je zapustila naša draga mama, stara mama in prababica

FRANČIŠKA DEVETAK

rojena GROHAR iz Mekinj

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, znancem, sodelavcem in sosedom za številno spremstvo na njeni zadnji poti, podarjeno cvetje in za izrečena sožalja. Lepa hvala pevcem Solidarnosti za občuteno zapete pesmi, zvezi borcev za kratek oris njenega prispevka v NOB ter duhovniku za opravljen pogrebni obred.

Žalujoči: vsi njeni

Januar 1988

V 73. letu starosti nas je za vedno zapustil naš dragi ata, stari ata, brat in stric

MIHAEL ŠARC

iz Volčjega potoka

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in sodelavcem Papirnice Količevo – TOZD Vzdrževanje in Stola za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in vence in tako številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo dr. Pevcu iz Domžal, tov. Kemperletu iz Stola in tov. Modicu za lepa govora, pevcem in patru Tomažu iz frančiškanskega samostana za lepo opravljen obred.

Žalujoči: vsi njegovi

Volčji potok, Koseze, Bukovica, Dravlje, Zg. Kašelj, Preserje, januar 1988

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mami, stare mame, sestre in tete

ROZI BERLEC

rojene GAMS iz Vrhpolja

se iskreno zahvlajujemo vsem sorodnikom sosedom in znancem za darovano cvetje, ustna in pisna sožalja in spremstvo na nejni zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo DO Varnost, Svilanit in TP Kočna Kamnik, pevcem za zapete žalostinke in gospodu župniku za lep pogrebni obred.

Žalujočli: vsi njeni

Vrhpolje, Markovo, Kamnik, Mekinje, Ljubljana, Celje, decembra 1987

Tiho je po jezerski gladini
odplavala bela labodka
neskončnosti iskat

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi drage hčerke in sestrice

URŠKE RAVNIKAR

iz Komende

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste nam v teh težkih trenutkih pomagali, nam stali ob strani, izrekli sožalje, darovali cvetje in jo pospremili v njej prerani grob. Zahvalo izrekamo tudi osebju Zdravstvenega doma Kamnik – posebej zdravnici Andreji Marolt, pevskima zboroma in gospodoma duhovnikoma za lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoči: vsi njeni

Komenda, decembra 1987

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame

IVANE LEBAN

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam izrekli sožalje, darovali cvetje in jo pospremili na zadnji poti. Zahvaljujemo se osebju Doma upokojencev Kamnik, duhovniku za opravljeni obred in pevcem za ganljivo petje.

Sin Ivan z ženo Rezi, vnuka Jani in Milan

Županje njive, januar 1988

Glas svobodne Jelovice

Nedelja, 10. januarja, se je za nas kamniške in še nekatere druge tabornike začela zelo naporno. Budilka je zazvonila že ob petih zjutraj, saj se je tekmovanje »Glas svobodne Jelovice« začelo že ob osmi uri v Škofji Loki. Toplo sem se oblekla, pojedla zajtrk, vzela že pripravljen nahrbtnik in se s sestrama odpravila na avtobusno postajo.

Na postaji so bil že vsi zbrani. Dekleta smo se razdelile na dve ekipi. V prvi so bile Vesna, Majda, Darja in Tina, v drugi pa Danijela, Juta in jaz.

Deset minut čez šest smo se z avtobusom odpeljali proti Ljubljani. Nekateri smo še na pol spali, drugi, predvsem fantje, pa so se dobro zabavali. Pot nam je tako hitro minila. Na ljubljanski avtobusni postaji smo iskali avtobus za Škofjo Loko in ga mukoma tudi našli. Posedli smo se vanj in čakali na odhod. Prihajalo je vedno več ljudi, tako da je bil avtobus pred odhodom nabito poln. Med potjo v Škofjo Loko so dekleta pela.

V Škofji Loki smo se najprej odpravili proti taborniški sobi odreda Svobodnega kamnitnika, tako se imenujejo škofjeloški taborniki, toda tam ni bilo žive duše. Vrnili smo se na avtobusno postajo, kjer smo v taborniški vitrini opazili skico poti do starta.

Ko smo prišli na start, smo si najprej odpočili od napornega iskanja. Nato smo se začeli pripravljati na tekmovanje. Vso opremo smo zložile v Danijelin nahrbtnik in se primerno oblekle. Za vsak primer smo se naučile še mrtvi in ribiški vozel, ostale pa smo ponovile.

Pričelo se je tekmovanje. Po razglasitvi startnih številk je imel starešina škofjeloškega odreda krajši govor. Povedal je, da je tekmovanje »Glas svobodne Jelovice« vsako leto v spomin na dražgoško bitko, v kateri je Cankarjev bataljon, kljub številni premoči Nemcev izbojeval zmago sredi takrat zasužnjene Evrope. Na koncu govora je vsem tekmovalcem zaželel obilo tekmovalne sreče. Od vseh kamniških ekip smo odšle na pot predzadnje. Na startu so nam povedali, da moramo obiti kontrolne točke v naslednjem zaporedju: KT7, KT6, KT2 in KT1. Kmalu po startu smo dohitele našo prvo ekipo mlajših tabornic, ki so štartale pred nami. Naprej smo vso pot hodile skupaj.

Na KT7 smo prišle hitreje, kot smo mislile, saj je bila karta v merilu 1:10000 in ne v 1:25000 ali 1:50000, kakršnih smo bile vajene s prejšnjih tekmovanj. Na KT7 smo morale oceniti razdaljo, kar nam je zelo dobro uspelo, saj smo se zmotile samo za en meter.

Tudi KT6 smo hitro našle. Ekipa starejših tabornikov je za nami prinesla šal, ki ga je med tekom izgubila naša Tina. Na KT6 smo morale zavezovati taborniške vozle. Prav nam je prišlo, da smo pred tekmovanjem mislile tudi na to in smo jih ponovile. Tako smo znale zavezati vseh pet vozlov: ribiškega, mrtvega, ambulantnega, skrajševalnega in gasilskega.

Odpravile smo se proti KT2. Toda zgrešile smo jo in prišle na KT3. Vprašale smo kontrolorja, kje se nahajamo. Pokazal nam je narobe, tako da bi kmalu prišle na KT4. Neka ekipa nam je pokazala, v katero smer naj gremo. Odšle smo tja in kmalu smo srečale obe ekipi mlajših tabornikov iz našega odreda. Tudi oni so iskali KT2. Stekli so naprej in začeli vpiti. Mislile smo, da so našli KT, zato smo stekle za njimi. Toda tam ni bilo razen drevja ničesar. Pot pa se je strmo spuščala. Prišle smo v ozko dolino, vendar še vedno nismo vedele, kje smo. Srečale smo tabornike, ki so nam pokazali pot do KT. Toda to ni bila KT2. Bila je KT1, zadnja kontrolna točka, ki smo jo morale poiskati.

Ni bilo več časa, da bi iskale še KT2. Odšle smo na cilj. Zdaj smo vsaj vedele, kje smo. Na cilj smo prišle zelo utrujene, vsaj jaz sem bila. Kljub napornem tekmovanju pa smo začele na cilju skakati gumitvist. Kmalu so klicali v zbor in zbor ekip in začel z razglasitvijo rezultatov. Pri starejših tabornikih je zmagal Jarški odred iz Ljubljane, naši »ta stari«, Mitja, Gofla, Boris, Andrej in Perko so zasedli osmo mesto. Med mlajšimi taborniki so prvo mesto osvojili Zmaji, naši pa peto in šesto mesto. Pri starejših tabornicah nismo imeli ekipe, zmagale pa so tabornice iz odreda Franca Lešnika iz Miklavža pri Mariboru. Pri mlajših tabornicah so bile tretje Izolčanke, Vesna, Darja, Tina in Majda so zasedle drugo mesto, Danijela, Juta in jaz pa prvo. Kljub zmagi, za katero smo dobile lep pokal, pa ne moremo biti zadovoljne, saj smo hodile veliko dlje od predvidenega časa. Po razglasitvi so še nekaj časa igrali gumitvist, potem pa smo se počasi odpravili proti avtobusni postaji v Škofji Loki. Med potjo domov so nam starejši taborniki nekajkrat ukradli pokal, tako za šalo, a je na koncu prišel nazaj v naše roke. Na avtobusu smo bili živahni, zato so se nekateri potniki pritoževali, kar pa ni veliko pomagalo, saj smo imeli zares razlog za veselje.

Pokal smo odnesli v taborniško sobo in ga postavili na polico v družbo številnim ostalim pokalom, kjer sta tudi dva z istega tekmovanja lani. Vendar pa kljub vsemu ni najvažnejši pokal in priznanje, pomembneje je, da smo na tem tekmovanju spoznali nove prijatelje, srečali stare in si na tekmovanju pridobili nove izkušnje in znanje.

Mojca MELE
Odred bistriških gamsov

Triatlonec Miro Kregar

Triatlon je razmeroma mlada športna zvrst, s katero so se pri nas začeli amatersko ukvarjati prekaljeni rekreativci, drugod po svetu pa je to tekmovanje popolnoma profesionalen šport, s katerim se ukvarjajo dobro plačani športniki. Na Havajih, ki so domovina tekmovanja »jeklenih mož«, kot jih radi imenujejo domačini, se nastopajoči v enem dnevu pomerijo v treh športnih disciplinah. Najprej v plavanju na štiri kilometre, sledi stoosemdeset kilometrov kolesarjenja in za konec še tek na progi, dolgi dvainštirideset kilometrov. Morate priznati, da za kaj takega ni dovolj le popoldanska rekreacija, marveč je potreben popolnoma profesionalen pristop do treninga in športnega življenja.

Na startu enega izmed triatlonov

Pri nas je triatlon šele v povojih, saj je bilo prvo tekmovanje šele leta štirinosemdeset na Bledu, kjer so se tekmovalci pomerili v plavanju, kolesarjenju in teku, seveda na precej krajših progah, kot so tiste kategorije A na Havajih. Pa vendar, začetek je bil tu in za triatlon je vse več zanimanja. Ker imamo v naši občini tudi nekaj dobrih tekmovalcev v tej panogi, smo za kratek pogovor prosili enega izmed najbolj obetavnih, Mira Kregarja.

Miro, kako si pravzaprav začel s tem športom?

Že dolgo se ukvarjam s športom, veliko tečem, kolesarim, pa smučam – sem tudi vaditelj smučanja, tako da mi dobra telesna kondicija ni tuja. Za triatlon sem se pravzaprav navdušil šele ob branju tujih športnih časopisov, in ko je bilo na Bledu prvo podobno tekmovanje pri nas, nisem kaj dosti pomišljal, temveč sem sem se samo hitro prijavil.

Solidno sem se uvrstil in še bolj navdušeno treniral.

Torej ti je že na začetku uspel prodor med najboljše?

Prvo leto sem pristal »šele« na šestnajstem mestu, že naslednje leto sem bil izvrsten peti. V letu 86 zaradi težav pri organizaciji ni bilo klasičnega triatlona na Bledu, pač pa je bil triatlon jeklenih v Bohinju. Ta ima v svojem programu namesto plavanja veslanje v dolžini šestih kilometrov, tek na Kredarico pa je zaradi izjemne višinske razlike izredno težaven. Kljub vsemu sem bil osmi v svoji kategoriji.

Toliko priprav, pa samo eno tekmovanje v sezoni?!

Do lanskega leta je bilo več ali manj tako, vendar že pretekla sezona s kar tremi tekmami kaže na velik organizacijski napredek. Razširil se je tudi kakovostni vrh in je sedaj pred vsako tekmo večji krog morebitnih zmagovalcev. Zato mi toliko več pomenijo lanski izredni rezultati, v Sevnici sem zmagal v svoji kategoriji kot tudi absolutno, v Braslovčah sem bil drugi, konec avgusta pa v Bohinju šesti na »jeklenem« triatlonu, ki je bil še posebej težaven, saj so organizatorji prvič speljali tek do Kredarice in ne samo do Vodnikovega doma na Velem polju.

Lanski razultati ti torej kažejo samo eno pot, še več in boljši trening?

Bo kar držalo, čeprav so moji pogoji za trening izredno slabi. Kolesarstvo treniram tako, da se s kolesom vozim v službo v Ljubljano, tečem po okolici Stranj, kjer sem doma, še največje probleme mi povzroča plavanje. Letos poleti sem hodil plavat v Domžale, ker je bil bazen v Kamniku neuporaben, sedaj pozimi pa treniram v Tivoliju, ki nudi dokaj slabe pogoje za trening.

Triatlon je disciplina, ki združuje plavanje, kolesarjenje in tek, torej tri vzdržljivostne športe. Katera izmed treh panog je zate najtežja?

Najtežji je pravzaprav prehod s kolesa na tek, saj si mišice in telo pri prehodu popolnoma različno obremenjeni. Zato se pred vsakim tekmovanjem na ta prehod še posebej pripravim.

Rekviziti so, kot za vsak šport, tudi tu potrebni in niso prepoceni, zato me zanima ali ti kdo finančno pomaga?

Štartnine mi sicer plača Š.D. Jurij Libnik, drugače ves denar od prehrane do prevozov na tekme prispevam sam. Letos me čakajo veliki stroški, saj bo na triatlonih obvezna uporaba posebnega dresa, ki se dobi le preko meje, stane pa od 2000 do 3000 šilingov.

Ker si še mlad, te bom za konec vprašal, kakšni so tvoji načrti za prihodnost?

Ker sem star šele petindvajset let, triatlonec pa doseže maksimum svojih zmogljivosti šele pri petintridesetih letih, želim, da bi lahko brez večjih poškodb še dolgo tekmoval ter da bi se že letos lahko udeležil kakšne mednarodne triatlonske tekme v sosednji Avstriji ali kje drugje in tako tudi v mednarodni konkurenci dokazal, kaj zmorem.

Janez Balantič

Otroško pustovanje

Bliža se pust in otroci verjetno že pogledujete v in za omare, kjer so vam od lanskega leta ostale pustne maske in kostumi. No, kakorkoli ste se že odločili, kako se boste našemili letos, vas vabimo na pustni sprevod in otroško pustno zabavo, ki bosta v torek, 16. februarja. Maškare se bodo zbrale na Titovem trgu ob 16. uri; od tu bo krenil sprevod ob spremljavi kamniške godbe proti športni hali pri osnovni šoli Frana Albrehta, kjer bo igral ansambel za otroke. Tam se boste poveselili, kot se za pusta spodobi, vsaka maškara pa bo dobila krof.

Ponovno lepo naprošamo starše, da svoje otroke počakajo na tribuni.

Nasvidenje na pustni torek.
OZPM Kamnik

Odbojkarski cik-cak

● Člani prvega moštva OK Kamnik so že od 26. decembra na zimskem tekmovalnem odmoru. Za zaključek jesenskega dela I. slovenske lige so še dvakrat zmagali, obakrat 3:0, najprej proti Kočevju in nato še proti Mislinji. Tako so zasedli v 1. delu tekmovanja odlično drugo mesto za Narodnim domom (Lj.), ki je v zadnjem kolu tudi premagal s 3:1 Brezovico. S spomladanskim delom lige prično v soboto 6. februarja in sicer igrajo s Triglavom v Kranju, 13. februarja pa v Kamniku z Ljutomerom.

● Članice, ki igrajo v II. SOL – Center tudi začno drugi del lige 6. februarja. Takrat bodo doma igrale s Šentvidom in 13. 2. v Mostah. Trenerka prof. Šrajeva že pridno pripravlja, sicer precej pomlajeno ekipo. Na treningu ima za sedaj naslednje igralke: Nives Novak, Alenko Jenko, Majo Romih, Tadejo Dovč, Slavi ŠPtih, Barbaro Štrajhar, Barbaro Kahne, Andrejo Osolnik ter Alenko Guden, Natašo Privšek, Alenko Repič, Nastjo Dolinar, Ireno Krmaver ter Lučko Lenarčič. 30. januarja bodo priredile v Kamniku prijateljski turnir z udeležbo Novogoričank in Ljubljančank (Tabor).

● Tudi II. moštvo, člani OK Kamnik, ki tekmujejo v II. SOL – Center prično drugi del tega prvenstva 6. februarja in sicer igrajo v Braslovčah in 13. februarja doma s Celjem.

● Na tridnevne priprave republiške kadetske selekcije, ki bodo od 23. do 26. januarja v Škofji Loki, je bil med 18 kandidati poklican tudi Kamničan Damjan Resanović.

● Istočasno je v šolskem centru »Boris Ziherl« v Škofji Loki tudi letošnja odbojkarska šola za pionirje in pionirke SRS. Od Kamničanov so zraven Gregor Sušnik in Tomaž Vrabec oz. Boštjan Berlec in pionirka Simona Štrajhar.

● Letošnje občinsko ŠŠD prvenstvo v odbojki za pionirje in pionirke bo predvidoma 20. februarja v veliki športni dvorani. Skoraj po vseh osnovnih šolah v občini se selekcije marljivo pripravljajo in igrajo trening tekme. Tako so Stranjani igrali z OŠ Toma Brejca (0:2) in OŠ F. Albrehta (1:2) in dobili tekmo 3:0 proti OŠ Duplica. Žal, zlasti v Kamniku, primanjkuje terminov za ŠŠD treninge.

● V okviru akcije za kvalitetnejše treniranje prireja OK Kamnik 12., 13. in 14. februarja v Kamniku tečaj za vse kamniške trenerje, zlasti mladinskih in pionirskih kategorij; vabljeni pa so tudi vsi profesorji oz. učitelji telesne vzgoje v občini. Trenerski tečaj (posredovanje novitet in enotne šole) bo vodil prof. Marko Zadražnik (3 ure dnevno).

● 14. februarja se začne letošnje območno prvenstvo za mladinke in sicer bo na ta dan prvi turnir v Črnučah. Starejši mladinci pa imajo v Črnučah v tej konkurenci, za prvenstvo ljublj. območja, 1. turnir 21. 2. in nato 28. 2. v Kamniku. Pri mladincih bodo nastopali še Brezovica, Nar. dom, Črnuče in Kočevje, pri mladinkah pa v A skupini: Kamnik Šentvid, Črnuče in Brezovica v B skupini pa Tabor, Krim in Kočevje

-AN

Zanimiva košarkarska sobota

V soboto, 12. decembra, je bilo v športni hali v Kamniku občinsko prvenstvo v košarki za učence in učenke 7. in 8. razredov osnovnih šol. Prvenstva so se udeležile ekipe OŠ Toma Brejca, Frana Albrehta, Duplica, Komenda-Moste pa le z ekipo fantov. Tako pri dekletih, kot pri fantih so bile tekme zelo razburljive, saj so v želji po uspehu vsi mladi igralci in igralke želeli pokazati čim več.

Turnir je pokazal, da v šolah dobro delajo, da trenerji vestno in zagnano opravljajo svoje delo. Pogrešamo le kamniško-domžalsko ligo osnovnih šol, ki je včasih mladim talentom res omogočala, da so pokazali in razvijali svoje znanje. En turnir na leto je premalo in marsikdo je zamudil edino priložnost.

Prav vse ekipe lahko pohvalimo za zagnanost in borbenost.

Vrstni red: fantje: 1. OŠ TB, 2. OŠ FA, 3. OŠ KM, 4. OŠ DU, dekleta: I. OŠ FA, 2. OŠ TB, 3. OŠ DU.

Pri dekletih je zahtevno sodniške delo odlično opravil Goran Rihteršič, pri fantih pa Miran Mikuž.

Kot najboljši strelci so se še posebej izkazali:

Pri dekletih: 1. Natalija Markovič (22) FA, 2. Erika Šinkovec (18) TB, 3. Urša Drčar (10) FA;

Pri fantih: 1. Tomaž Rems (32) TB, 2. Uroš Košir (24) KM, 3. Matej Sušnik (23) DU.

Ekipe, ki so zasedle prvi dve mesti, se bodo spomladi pomerile s prvaki domžalske občine. Zaželimo jim veliko uspeha!

BRANKA IN BARBARA BOŽIČ

Dva divana, šivalni stroj Bagat-Jadranka, električni štedilnik in trajno žarečo peč Kreka-Veso prodam. Jenkova ulica 6, Kamnik.

Kotno sedežno garnituro v rjavi barvi ugodno prodam. Ravnikar, Aleševčeva 13, Kmanik, tel. 832-775.

● V okviru dela Teniške zveze Slovenije je ustanovljen Teniški sklad Slovenije. Ena od dejavnosti je tudi Sindikalno tekmovanmje v tenisu širše ljubljanske regije (ljubljanske občine, Vrhnika, Litija, Kamnik, Grosuplje, vabimo tudi bolj oddaljene), ki se bo odvijalo od pomladi do jeseni na igriščih Teniškega centra Teniške zveze Slovenije v Domžalah, vodil pa ga bo televizijski komentator Tomaž Lajevec s pomočniki.

Vse podrobnejše informacije, pisne ali telefonske, daje Teniški sklad Slovenije (Kardeljeva 4, Ljubljana, tel. 221-991, sekretar Aleksander Lucu).

Teniški sklad Slovenije

Planinsko društvo Kamnik vabi na zanimivo predavanje;

Kamniška odprava na Lotse Šar

ki bo v petek, 19. februarja 1988 ob 18. uri v dvorani nad kavarno Veronika Kamnik.

Predavanje bo spremljano z barvnimi diapozitivi. Govorili in odgovarjali na vprašanja bodo Cene Grilje in drugi člani odprave.

Vljudno vabljeni!

PD Kamnik

Spominski pohod na Stol

Planinsko društvo Kamnik letos organizira spominski pohod na Stol v **soboto, 20. februarja 1988,** z odhodom iz Kamnika ob 6. uri zjutraj (Trg prijateljstva).

Zimski spominski pohodi so v Kamniku velikokrat dobro obiskani, zato PD upa, da bo tako tudi letos. Za prevoz je naročen poseben avtobus.

Na pohod so vabljeni planinci in ljubitelji gora, prijavijo pa naj se na PD Kamnik do 19. februarja. Za pohod je potrebna planinska in zimska oprema.

Stane Simšič

Ljudje in viharji na Lotse Šaru

9. nadaljevanje

Baza. Višina 5250 m. Kraja zanjo nismo izbrali po naključju. Varen je pred snežnimi plazovi, zato so tu postavile bazne tabore že mnoge odprave pred nami. Zelo dobro vidnih sledi je bilo dovolj. Švicarji so zato še posebej dobro poskrbeli. V tuji naravi so odvrgli vse, česar niso več rabili ob odhodu domov. Nepalci jim bodo podobno uslugo najbrž težko vrnili. O slovenskih odpravah imajo na ministrstvu za turizem v Katmanduju najboljše mnenje, zato ga ne smemo zapraviti. Ob stisku rok za srečo na gori so nas možje oblasti vljudno opozorili na čuvanje narave in čistočo ob odhodu in baze. Zaupal sem svoji odločitvi, čas za to dejanje pa je bil še daleč.

Sonce je prijetno grelo, le vrh Šara je bil v oblakih. Končali smo sedem dni dolgo hojo po slikovitem himalajskem svetu. Nosači so odlagali tovore in prejemali plačilo. Za hip je bila bodoča baza podobna zmešnjavi na bojišču. Vsi smo nekaj počeli, storili pa nič koristnega. Časa za počitek ni bilo. Nosači so odšli in nas olajšali za »čedno« vsoto rupij. Ostali smo sami v ledeni divjini brez stika s svetom. Za ta stik je tudi nam zmanjkalo denarja: »Čb sam nga fusbalerja prdal, b'se pa uhka z Lublano puguvarjal,« je v nejevoljni prizadetosti godrnjal nekdo med možmi. Nas je bilo dvanajst, z nami so bili štirje višinski nosači, kuhar in pomočnik, pismonoša, ki mi je od Andreja izročil pismo s sporočilom, da je naša oprema v Delhiju. Zvezni oficir je na lastno željo ostal v Namče Bazarju, na naše stroške seveda, sirdar pa je tam počakal še na zakasnelo opremo. Prišel bo jutri. Okrog nas sta »ležali« dve toni opreme in hrane. Peščeni svet z redko, suho travo in skalami smo kmalu spremenili v platnemo gradbišče. Možje so se po želji razdelili v skupine in hiteli postavljati šotore. Hitrost je bila na tej višini enaka počasnosti v okolju, kjer smo še lahko dihali s polnimi pljuči. Vas oranžnih šotorov je spremenila podobo sveta med vrhovi, in ko je sonce sredi popoldneva utonilo za seraki Ailand Pika, je mrzla senca prvič legla na naše nove domove. Temperatura se je v nekaj minutah znižala za trideset stopinj. Po Šarovem ledeniku je zapihal mrzel veter in živo srebro se je spustilo na minus deset stopinj. To je bilo kar dovolj hladno opozorilo za prvi dan. Šotore smo še obložili z debelimi skalami, ki so kmalu skupaj s platnom primrznili k zemlji, lažje bodo kljubovali viharjem. Kuharja Fu Dorži in Ang Pempa sta v bazi skuhala prvo hrano-zelenjavo juho in krompir ki se je kuhal nekaj ur, pa vseeno ni bil preveč kuhan.

Silvo je v tolažbo nam in sebi rekel: »Doma še mule ne kuham tako dolgo, kot se je tu kuhal krompir.« Pemba pa je, prisrčno razpoložen, ker je lahko stregel »sahibe«, delil hrano.

Nocoj smo zgodaj zlezli v spalne vreče in preživeli prvo noč v bazi. Ohladilo se je na minus osemnajst stopinj. Vse do jutra sem lovil sapo, in zavidal Petru našemu zdravniku ki je spal, kot da bi ležal v pernici. Zjutraj, ko se je na naju vsipalo mrzlo ivje, je rekel Peter: »Cene, a si predstavljaš, da bova v tem šotoru gnezdila vsaj dva meseca.« Molk je bil obema odgovor.

Dan smo preživeli v urejanju baze in pisanju prve pošte. Šerpe so dokončno uredili kuhinjo in postavili ognjišče za kurjenje svetega ognja. Zakurili so ga vsako jutro ob sončnem vzhodu in žebrali nerazumljive molitve. To so počeli tudi pred vsakim odhodom na goro, mi pa smo jih spoštljivo opazovali. Ko smo nad šotori razobesili še nekaj deset budističnih mobilnih raznobarvnih zastavic, zastavo Nepala, Slovenije in mesta Kamnika, je bila baza pripravljena za verski obred. Opravil ga je lama, oče našega kuharja, tretji dan po prihodu v bazo. Gora je ognjeno žarela, ko je lama pričel obred, nad njo pa so plapolale snežne zastave, ki so jih rojevali orkanski vetrovi iz Tibeta, na severnih pobočjih Lotse Šara. Sedel je na zmrznjeni zemlji, bral molitve iz papirusa n tleskal z rokami, mi pa smo stali okrog njega in čez glavo metali riževa zrna in prizadevno sledili vsem kretnjam v obrednem ceremonialu. Baza je bila končno krščena. Šerpe so nas krstili s čangom, mi pa nje in sebe z žganjem iz naših logov. Sedaj smo tudi od Bude imeli dovoljenje za odhod na goro.

Pismonoša je iz baze odnesel prvo pošto do letališča v Luklo. Vrnil se bo čez pet ali šest dni. Danes smo »odpravarji« imeli tudi prvi strokovni posvet za delo na gori v prihodnjih dneh. Sedemnajstega marca bomo vsi odšli na goro, le zdravnik, Marko in Rado bodo ostali doma na okrevanju.

Nebo je bilo kot oprano čisto, ko smo zjturaj z velikimi nahrbtniki zapuščali bazo z namenom, da najdemo najboljši pristop do stene Šara in mesto za postavitev tabora ena. Gledal sem može, kako zagnano so zakoračili okrog Ailand Pika in čez nevarno snežno prečnico, nad katero so viseli velikanski seraki, ki bi lahko vsak trenutek grozeče zgrmeli na našo pot. Tveganje je tudi korak k nesreči in negotovost je huda mora.

Tudi sam sem bil že na tem snežišču in stiska strahu mi je zavrla korak. »Včeraj na posvetu nisem našel besed za najtežji in neprijetni razgovor z možmi pred odhodom na goro. Sem storil prav ali napak? Kaj če se komu zgodi...? Bomo drugi še odhajali v steno... bomo odšli... s teboj ali brez tebe?...« Ko grize vest, postaneš leden. Ta mrtvaški prt snega bomo morali prečiti še neštetokrat, ker je »ključ« pristopa do stene. V teh gorah brez tveganja ni kaj početi in življenje je tu vredno toliko kot doma, le da smo tu hodili z njim bolj po skrajnem robu varnega. Je mar v avtomobilski džungli bolj varno? Ni! Samo otopela vsakdanjost je.

CENE GRILJC

Dobro ročno kosilnico kupim. Jamšek, Trdinova 5, Kamnik, tel. 831-195.

GLASILO SZDL OBČINE KAMNIK
Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik – Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF – Ureja Svet za informiranje, predsednik Janez Pirš, in uredniški odbor v sestavi: Janez Balantič, Katarina Cerar, Damjan Gladek, Romana Grčar, Dušica Jesenik-Bremšak, Ivo Pirc, Matic Romšak, Stane Simšič in Jana Taškar, glavna in odgovorna urednica. Tehnični urednik Franci Mihevc. Strokovna sodelavka Vera Mejač. – Izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik, Titov trg 9, telefon 831-311 – tekoči račun pri OK SZDL 50140-678-57039 – Kamniški občan – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo v Ljubljani.